

*Vsem občanom
in delovnim
ljudem
občine Ljubljana
Vič-Rudnik
želijo srečno
in uspehov polno
Novo leto 1976*

UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE
DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE
IN SKUPSCINA OBČINE
LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

DREVO MORA OBRODITI SADOVE

Nikoli nam ni bilo tako dobro kot nam je sedaj, pogostokrat slišimo med starejšimi ljudmi in prav tako med mladimi, ko ocenjujejo in primerjajo razmere doma in v tujini, na vzhodu ali zahodu in pravijo; tam lahko samo delaš, tako bogastvo in taka revščina obenem, kakšno nasilje . . . nikjer nisi varen, tam ne bi hotel živeti . . . Taka mnenja slišimo v neformalnih pogovorih med ljudmi. Na sestankih in v sredstvih javnega obveščanja pa navadno, celo vse pogosteje slišimo samo o problemih, nepravilnostih, slabostih itd. Cene rastejo, standard pada, gospodarstvo stagnira, politične organizacije ne delujejo in tako naprej. Skratka vse je zanič.

Na videz veliko, nerazumljivo nasprotje, toda ali ne kaže to pravzaprav pripadnost naši sedanjim družbenim ureditvi, da smo vsi skupaj prizadeti in da iščemo izhode k boljšemu z občutkom in z zavestjo, da tudi sami lahko nekaj storimo. Da boljše živimo, razumljivo, drugi so časi; da imamo težave, tudi drugod po svetu jih imajo, celo še hujše, pa ostanejo ljudje neprizadeti, pač nimajo moči, ne možnosti, da bi kaj spremenili.

V letu 1975 so se praktično začela uresničevati načela nove ustave. Gospodarstvo se je na temeljih na novo organiziralo, delegatski sistem je prebrodil začetne težave, za vsa pomembnejša področja družbenih dejavnosti so ustanovljene samoupravne interesne skupnosti. V organizacijskem pa tudi vsebinskem smislu so podani pogoji, da lahko pričakujemo učinkovito reševanje perečih vprašanj na vseh področjih družbenega in ekonomskega življenja. Namen je, da delovni ljudje lahko samostojno določajo in uresničujejo cilje in interese v delovnih organizacijah ter samoupravnih in družbenopolitičnih skupnostih.

V osnutkih programov družbenega in ekonomskega razvoja za leto 1976 se odločno nakazuje nujnost nadaljnje ustavne preobrazbe, potrebe po hitrejšem uveljavljanju samoupravnih socialističnih odnosov v združenem delu kot osnovi za uresničevanje ciljev in nalog. Le na tej osnovi je namreč mogoče uresničiti dinamično gospodarsko rast in to ob bistveno večji produktivnosti dela in uspešnosti poslovanja. V planih se nakazuje tudi nujnost družbeno ekonomske in socialne preobrazbe v smislu proizvodne, industrijske in kmetijske komponente v gospodarski strukturi občine in cele Ljubljane. Programi tudi že povsem konkretno opredeljujejo, kaj moramo storiti v letu 1976 in prihodnjih letih. Opredeljujejo se prioritete panoge gospodarstva, celo prioritete panoge športa, opredeljujejo se prioritete investicije, iščejo se nosilci razvoja, prednostne naloge, težišni cilji, pripravljajo se družbeno verificirani kriteriji za vse to opredeljevanje in podobno.

Tu pa se nam nehote vsiljuje razmišljanje o tem ali bodo postavljeni cilji tudi ustrezno materializirani in ali ni metoda opredeljevanja prioritet itd., nekoliko tehnokratska, čeprav morda dobronamerna. Spominja nas na miselnost, ki jo v prisposodbi lahko izrazimo takole: da dobimo zares lepo vrtnico, moramo žrtvovati spodnje popje. Res je, toda ali ni za nas bolj sprejemljiva miselnost, ki naj jo zopet izrazimo v prisposodbi: drevo moramo pravilno obrezovati, da se pravilno oblikuje in da rodi sadove.

JANEZ ČEMAŽAR

Z delovne akcije na Dobrovi

Z delovno akcijo gradnje športno rekreacijskih objektov pri osnovni šoli na Dobrovi smo začasno prekinili z delom zaradi slabih vremenskih razmer. Opravljena je dobra polovica vseh del, saj je dokončano rokometno igrišče ter večji del travnatega igrišča. V naslednji fazi je potrebno dokončati travnato igrišče, ki vključuje tudi atletska igrišča, dovozne poti, parkirišča ter zelenice okrog šole.

Koordinacijski odbor za uvajanje celodnevne šole je na zadnji seji ugotovil, da je prostovoljna akcija izredno uspešno potekala kljub dosti zahtevnim organizacijskim kot tudi strokovnim delom.

Poleg finančnih sredstev, ki jih je zagotovila občinska skupščina Ljubljana Vič-Rudnik, so z materialom, mehanizacijo ali finančnimi prispevki pomagali naslednji: Cestno podjetje Ljubljana, Komunalno podjetje Vič, Komunalno podjetje Ljubljana, Podjetje za urejanje hudournikov Ljubljana, Slovenija ceste, Ljubljanske opekarne, Republiška skupnost za ceste, Megrad, PTT Ljubljana, Krajevna skupnost Dobrova, Slovenija projekt, Javna razsvetljava, Gramex, Agroobnova, Železniško

gospodarstvo Ljubljana, Ljubljanske mlekarnice, Vodna skupnost Ljubljana-Sava, Splošno gradbeno podjetje Grosuplje, Sadje zelenjava, Mercator, Lesnina, Tovarna vijakov, Avtohiša, Petrol, Ljubljanska banka, Commerce, Hoja Ljubljana.

S prostovoljnimi delom je bilo opravljenih nad 15.000 delovnih ur. Občinska konferenca ZSM Ljubljana Vič-Rudnik je v septembru organizirala 3-tedensko mladinsko delovno brigado, v kateri so sodelovali predvsem mladinci iz delovnih organizacij naše občine. V oktobru pa so se akcije udeleževali vsakodnevno dijaki Tehniške šole za strojno stroko, Tehniške šole za lesarstvo, Tehniške šole za kemijsko, metalurško in papirno stroko. Tako je bilo na

gradbišču vseskozi približno 50 brigadirjev.

V delovni akciji so sodelovali tudi člani Zveze rezervnih vojaških starešin občine Ljubljana Vič-Rudnik, osnovne organizacije sindikata delavcev družbeno političnih organizacij občine Ljubljana Vič-Rudnik, člani gasilskega društva Dobrova, Podsmreka in Brezje, profesorski zbor Tehniške šole za lesarstvo ter mladinci Cestnega podjetja Ljubljana in mladinci Ljubljanskih mlekarn.

Vseskozi pa so sodelovali mladinci osnovne organizacije ZSMS Dobrova, starši, učitelji in učenci šole Dobrova. Velik delež so opravili tudi avtoprevozniki in traktoristi iz krajevne skupnosti Dobrova. Fi-

nančno ali v materialu so prispevali tudi posamezniki: Suhadolc Franc, Setnikar Anton in Sajovec Franc. Po grobi oceni znaša prispevek vseh, brez sredstev občinske skupščine, približno 1.000.000,00 din.

Gotovo pa ima delovna akcija svojo vrednost tudi v drugem pogledu. Na gradbišču se je v treh mesecih srečevalo nad 1000 mladih, ki so ob delu spoznavali življenje na delovnih akcijah in z zavestjo pomagali urejati mlajšim pogoje za normalno rast.

Koordinacijski odbor za uvajanje celodnevne šole se vsem, ki so kakorkoli sodelovali v akciji, zahvaljuje za prispevek in pomoč.

KOORDINACIJSKI ODBOR

Srečanje mladih iz krajevnih skupnosti

Sredi novembra je bil v Bohinj seminar mladih iz krajevnih skupnosti naše občine. Izmed 24 (24) ZSMS na terenu jih je 21 poslalo svoje predstavnike. Sedemindeset mladih se je izobraževalo ob zamirnih in dobro izbranih predavanjih. Iz njih so lahko spoznali, da je potrebno za širjenje članstva ZSMS več odprtosti in idejnopolitičnega dela po osnovnih organizacijah, katerih člani bi morali pomagati reševati tudi mladinsko problematiko, saj je v naši občini zabeleženo kar 16% vsega mladinskega prestopništva v republiki. Pri njihovem delu naj jim pomagale tudi družbene organizacije in društva ter druge družbenopolitične organizacije, ki so usposobljene za različna predavanja vse do ljudske obrambe in družbene samozaščite. Mladi na terenu se morajo zavedati, da sodelujejo na vseh točkah odločanja v samoupravni družbi, pri tem pa morajo biti povezani z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami v krajevnih skupnostih. Tako bo njihova vloga popolna, kar naj prikažejo v rednim informiranjem in pravičnim načinom dela s sovrstniki. M. SKUBIČ

Socialna varnost — naši interesi

V skupnosti socialnega varstva sta se sestala izvršni odbor in skupščina te skupnosti. Razprava poteka o treh zelo pomembnih dokumentih: srednjeročni program skupnosti socialnega varstva in samoupravnih skupnosti, ki se združujejo v tej skupnosti kot so: socialno skrbstvo, otroško varstvo, zaposlovanje, pokojninsko in invalidsko zavarovanje in stanovanjska skupnost; o predlogu statuta skupnosti socialnega varstva ter razprava o predlogu zakona o usposabljanju in zaposlovanju invalidskih oseb.

V tem času je zasedala na 4. in 5. seji tudi skupščina samoupravne stanovanjske skupnosti, kjer je potekala razprava o rebalansu finančnega načrta za leto 1975, predlogu statuta stanovanjske skupnosti in skupnosti socialnega varstva, o II. natečaju za posojila za nakup stanovanj ali zidavo novih, za dozidave v III. fazi gradnje in adaptacije, o delu komisij za ugotovitev vlog za najemna solidarnostna stanovanja (teh vlog je 540!), poročilo o izvedenih volitvah v hišne svete in Zbore delegatov stanovalcev v krajevnih skupnostih ter nadaljevanju dograjevanja medsebojnih odnosov OZD Staninvest Ljubljana in stanovanjskih skupnosti ljubljanskih občin in mesta Ljubljane.

Na 2. in 3. seji se je sestala tudi skupščina Enot samoupravne skupnosti za zaposlovanje Ljubljana, ki je začela razpravo o predlogu svojega statuta, imenovala sekretarja skupščine enote, potrjevala finančno realizacijo za prvih devet mesecev letošnjega leta, razpravljala o izhodiščih programa skupnosti za leto 1976, izvolila predsedstvo ter izvolila za svojega novega predsednika tovariša Boruta Lavriča, diplomirane pravnik in dosedanji predsednik izvršnega odbora skupnosti, ki je te dolžnosti bil razrešen. Posebno pomembna je bila razprava o družbenem dogovoru o minimalnih standardih za življenjske in kulturne razmere pri zaposlovanju delavcev.

JOŽE DERNOVSEK

30 LET »ISKRE«

Drugo leto bo Iskra praznovala 30-letnico svojega obstoja. Rojstni datum: 8. marec 1946. Toda ta datum je samo administrativno-pravnega pomena. Zamek segajo namreč že tja v sredo osvobodilne vihr, ko so se partizanski tehniki pripravljali na čase, ko naj se uničevanje umakne graditvi, ko bo življenje premagalo smrt. Po osvoboditvi so začeli postavljati na noge slovensko elektroindustrijo. Bilo je pionirsko delo in uspelo je lahko samo zaradi nezadržnega poleta, trdne vztrajnosti in seveda sposobnosti.

S tem so obenem pokazali pot razvoju slovenske predelovalne industrije. S surovimi nismo posebno bogati, imamo pa bistre glave in pridne roke.

Zibelka Iskre je stekla v Kranju, v tovarniški hali, ki je služila pred vojno tekstilni industriji, med okupacijo pa nemški oboroževalni proizvodnji. Prvih delavcev je bilo le nekaj nad 400, potem pa so se temu jedru pridruževali vedno novi sodelavci, tako da nas je danes 70-krat več, oziroma že preko 27.000. Poleg stalnega obrata je zrastle nova tovarna, nedavno še moderen obrat na Laborah. Ustvarjalna Iskra je preskočila meje Kranja, pognala je korenine v Ljubljani, Pržanu, Horjulu, Sežani, Novi Gorici, na Otočah, v Št. Jerneju, Žužemberku, Trbovljah. Pridružile so se ji delovne organizacije s sorodno dejavnostjo na Vrhniki, Celju, Tolminu, Podnartu, Mokronogu, Limbušu, Kruševcu, Železnikih, Škofji Loki, Novem mestu, Bovcu, Lescah. Iskra je danes najbolj policentrično orientirana delovna organizacija; nudi delo in kruh pridnim rokam v številnih slovenskih in jugoslovanskih občinah pa si sama tako zagotavlja izpolnjevanje zastavljenih proizvodnih nalog.

Iskra ima danes največjo realizacijo v SR Sloveniji, je največje podjetje elektro-indu-

strije v Jugoslaviji in se še vedno nezadržno širi. Njena rast je izredno ekspanzivna, saj ustvari vsako leto za četrtno več kot prejšnje leto. V Jugoslaviji ima 14 filial, 22 industrijskih prodajal, 32 servisov, po svetu pa 14 zastopstev in predstavništev.

Iskra že dolgo ni več zgolj elektromehanska industrija, ampak hiti v korak tudi z razvojem sodobne elektronike. To ji omogoča močna lastna raziskovalno-razvojna dejavnost, deloma pa kooperacija z največjimi svetovnimi proizvajalci.

Ne moremo trditi, da je Iskra v teh 30 letih doživljala samo zmage, nizala same uspehe. Bili so tudi zastoji, težave, krize tod ali tam. Toda Iskra je vendar izpričala svojo vitalnost, iznajdljivost, prodornost in je znala premagati zadrege.

Iskrini samoupravljalci imajo danes odločilno besedo pri razvoju lastnih organizacij združenega dela in krepko sodelujejo tudi v gospodarskem in političnem življenju svojih komun.

Na najvišji stolpnici v Sloveniji, na Trgu revolucije v Ljubljani, se danes prižiga Iskrino ime. V tem je simboliziran tudi pomen te delovne organizacije. Prisotna je doma z gospodinjskimi aparati, akustiko, pomaga v gospodarstvu z zagotavljanjem telekomunikacijskih zvez, z uvajanjem avtomatizacije, spremlja nas takorekoč na vsakem koraku doma in zunaj, pri razvedrilu in pri ustvarjanju, pomaga nam delati, prenašati sporočila, uravnava promet in vodi stroje. Iskra posreduje družbi prek 40.000 raznih izdelkov in se uveljavlja s prodorom sodobne tehnologije.

Kje je futurist, ki bi lahko napovedal, kaj vse bo Iskra naredila v naslednjih 30 letih, kakšen tehnični in gospodarski razvoj bo doživela.

TOPLARNA LJUBLJANA

Ljubljana, Toplarniška 19

— proizvaja električno energijo

— proizvaja toplotno energijo in tehnološko paro za potrebe komunalnega gospodarstva Ljubljane

— prodaja pepel kot polnilni oziroma gradbeni material, demineralizirano vodo in karbonatni pesek

S svojim delom pomaga izboljševati delovne in življenjske pogoje prebivalcev širše in ožje družbene skupnosti.

BRALCI, SODELUJTE S SVOJIMI PRISPEVKI V NAŠI KOMUNI

MERCATOR

LJUBLJANA, n. sub. o
TOZD »HRANA«
trgovina na drobno
in gostinstvo, Ljubljana
Tržaška cesta 37/b, o. sub. o.

Cenjenim strankam,
poslovnim
prijateljem,
delovnim
ljudem
in občanom
želi
srečno
Novo leto
1976!

Ljubljana - Vič

Vsem poslovnim prijateljem,
kolektivom
in delovnim ljudem
želimo srečno in uspešno
Novo leto 1976!

Kolektiv
»Elektromontaža«
Ljubljana,
Rožna dolina c. VI/36

TOBAČNA TOVARNA LJUBLJANA

o. sub. o.
LJUBLJANA, Tobačna ulica št. 5

Delovni ljudje, združeni v temeljnih organizacijah

- proizvodnja
- **Tobak** — proizvodnja na drobno in debelo
- **Tobak** — prodaja na debelo
- **Duvan Čačak**
- **Bosanac** — Orašje na Savi
- **Senta**
- **Torbica**
- **Epid**
- **skupne službe**
- TOBAČNE TOVARNE LJUBLJANA**

ŽELIJO OBČANOM IN DELOVNIM LJUDEM
SREČNO NOVO LETO 1976!

URBANISTIČNI INSTITUT SR SLOVENIJE

vsem občanom!

srečno in uspešno

1976

jamova ul. 18, Ljubljana

Glasilu občinske konference SZDL Ljubljana-Vič-Rudnik. Urejata izdajateljski svet — častni predsednik dr. Josip Vidmar — in uredniški odbor: ing. Janez Čemažar, Milovan Dimitrić, Janja Domitrovič, (odgovorna urednica), ing. Alojz Habjan, Janez Jagodič, Bine Lenaršič. Tehnični urednik France Anžel. Uredništvo in uprava Ljubljana Trg MDB 7/1, tel. 23-381 int. 26, tekoči račun SDK 50103-678-51173. Rokopisov ne vračamo. Tiska tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani. Glasilo dobijo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

OB DNEVU JLA * OB DNEVU JLA * OB DNEVU JLA * OB DNEVU JLA * OB DNEVU JLA * OB DNEVU JLA * OB DNEVU

22. decembra poteka 34 let, odkar je na ukaz Maršala Tita bila ustanovljena v Rudem prva regularna enota jugoslovanske ljudske armade. Prva proletarska brigada, ustanovljena v tem mestecu, je tako praenota današnje jugoslovanske ljudske armade, ki je ljudska tako po svojem nastanku kot po svoji dejavnosti in razvoju. Njena ljudskost je ena od bistvenih pridobitev našega narodnoosvobodilnega boja in ljudske revolucije. To svojo karakteristiko je ohranila in jo pogloblja vse do danes. To se kaže v povezanosti naše JLA z delovnim človekom, z družbenopolitičnimi organizacijami, družbenimi organizacijami in društvi, s tovarnami, z našim kmetijstvom in vsemi drugimi oblikami življenja naše samoupravne socialistične domovine.

V tej povezanosti armade z ljudstvom korenini tudi današnja obrambna koncepcija jugoslovanskih narodov in narodnosti, ki se odraža v splošnem ljudskem odporu in ki je zagotovilo nepremagljivost oboroženega ljudstva. Prav zaradi tega je dan JLA vedno bolj praznik vsega ljudstva in ne samo oboroženih sil. Proslavljali ga bomo skupno s pripadniki JLA: tako mladina, kot borci NOV, rezervni vojaški starešine, delavci v tovarnah, občani oz. krajanji v krajevnih skupnostih, otroci v šolah – skratka vsak na svoj način, toda z istim ciljem na osnovah tradicij narodnoosvobodilnega boja in ljudske revolucije za ohranitev nedotakljivosti naših meja, razvoja socialističnega družbenega reda in ohranitve svobode.

Naj živi dan jugoslovanske ljudske armade – dan oboroženih sil socialistične federativne republike Jugoslavije.

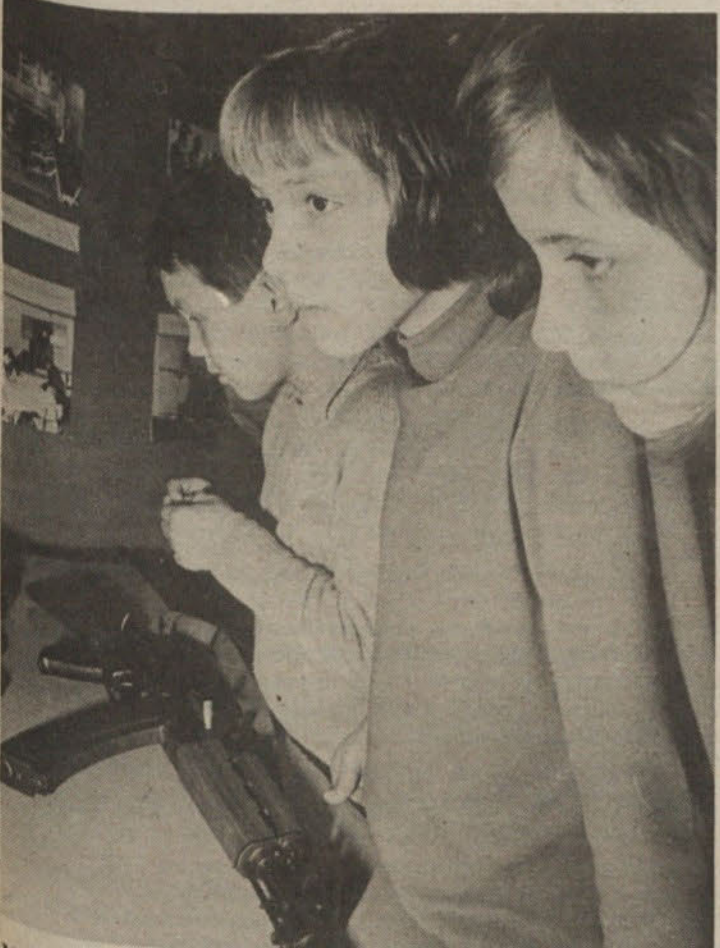
IVO STARIN

Posnetek je s Kureščka, kjer je občinski odbor ZRVS organiziral streljanje s strojnico. Kljub slabemu vremenu se je tega streljanja udeležilo večje število članov ZRVS, med njimi tudi nekaj mlajših članov strelske družine bratov Gregorič. Tudi mladini je namenjena skrb in pozornost ob vzgoji in pripravah za splošni ljudski odpor.

Kot aktivni pripadniki JLA so tudi teritorialne enote vedno in ob vsakem času pripravljene na izvrševanje svojih obrambnih nalog.

Mladi šolarji si z zanimanjem ogledujejo kabinet starega, zlasti pa še novega orožja, s katerim je oborožena naša armada.

Z ukazom predsednika Republike in poveljnika oboroženih sil SFRJ Josipa Broza – Tita so bili za svoje dosedanje aktivno delo v organizaciji ZRVS in družbenopolitično delo v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela odlikovani naslednji člani ZRVS:

Z REDOM BRATSTVA IN ENOTNOSTI Z ZLATIM VENCEM:

ANTON OBLAK OO ZRVS Brezovica

Z REDOM DELA Z RDEČO ZASTAVO:

JOŽE PODRŽAJ OO ZRVS Krim-Rudnik
 JANEZ KRAMAR OO ZRVS Krim-Rudnik
 FRANC ALIČ OO ZRVS Brezovica
 ANTON ČERNIVEC OO ZRVS Trnovo

Z REDOM REPUBLIKE S SREBRNIM VENCEM:

ANTON BAVEC OO ZRVS Rožna dolina
 FRANC IGLIČAR OO ZRVS Brezovica

Z REDOM ZA HRABROST:

ALBIN KOBAL OO ZRVS Kolezija

Z REDOM DELA Z ZLATIM VENCEM:

FRANC BIZJAK OO ZRVS Milan Česnik
 ALOJZ DOBROVOLJC OO ZRVS Vič-Kozarje
 RUDI FURLAN OO ZRVS Malči Belič
 IVAN LESAR OO ZRVS Kolezija

Z REDOM ZA VOJAŠKE ZASLUGE Z ZLATIMI MEČI:

ZVONKO FALESKINI OO ZRVS Kolezija
 ANTON KUNC OO ZRVS Kolezija
 JOŽE TROHA OO ZRVS Krim-Rudnik
 VINKO ŽUŽEK OO ZRVS Velike Lašče

Z REDOM REPUBLIKE Z BRONASTIM VENCEM:

ALOJZ BRANCELJ OO ZRVS Kolezija
 MILAN BUH OO ZRVS Malči Belič
 OTO COMINO OO ZRVS Ig
 JANEZ ČEBULJ OO ZRVS Malči Belič
 MARJAN GLAVAN OO ZRVS Trnovo
 MLADEN KRAJNOVIČ OO ZRVS Milan Česnik
 MATKO LEKIČ OO ZRVS Trnovo
 MIHAJLO MILAČIČ OO ZRVS Kolezija
 JOŽE MODIČ OO ZRVS Ig
 JULE ŠKRABA OO ZRVS Ig
 FRANC VOLK OO ZRVS Milan Česnik
 IVAN ZORE OO ZRVS Trnovo

Z REDOM ZASLUG ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO:

ANTON CUGELJ OO ZRVS Škofljica
 EVGEN MAREK OO ZRVS Malči Belič
 JOŽE ZAKRAJŠEK OO ZRVS Škofljica

Z REDOM DELA S SREBRNIM VENCEM:

IGNAC ROZINA OO ZRVS Vič-Kozarje
 ANTON VIDMAR OO ZRVS Rožna dolina
 ALBERT VODNIK OO ZRVS Trnovo
 ANTON ŽUŽEK OO ZRVS Velike Lašče

Z REDOM ZA VOJAŠKE ZASLUGE S SREBRNIMI MEČI:

JOŽE ARKO OO ZRVS Velike Lašče
 JANEZ ARNŠEK OO ZRVS Krim-Rudnik
 VIKTOR BROLIH OO ZRVS Brezovica
 JOŽE ČUDEN OO ZRVS Brezovica
 FRANC HABJAN OO ZRVS Škofljica
 ŠTEFAN HAJDIČ OO ZRVS Rožna dolina
 FRANC KASTELIČ OO ZRVS Škofljica
 RUDI KOSMAČ OO ZRVS Krim-Rudnik
 MILOVAN MIHORKO OO ZRVS Milan Česnik
 JANKO MOSER OO ZRVS Malči Belič
 MIHAJLO PEJOVIČ OO ZRVS Kolezija
 JOŽE PETRIČ OO ZRVS Škofljica
 JULIJ PLANINC OO ZRVS Trnovo
 ANTON PRUS OO ZRVS Rožna dolina
 DUŠAN STOJAKOVIČ OO ZRVS Rožna dolina
 JULIJ TROTOŠEK OO ZRVS Brezovica
 SVETOZAR ŽIVKOVIČ OO ZRVS Kolezija

Z MEDALJO ZASLUG ZA NAROD:

KAROL KOBE OO ZRVS Velike Lašče
 ANTON PODRŽAJ OO ZRVS Velike Lašče
 ANTON ŽAGAR OO ZRVS Velike Lašče
 FRANC ŽUŽEK OO ZRVS Velike Lašče

Vsem članom ZRVS,
 vsem občanom
 in delovnim ljudem
 ob dnevu JLA
 iskrene čestitke!

Občinski odbor ZRVS

Z MEDALJO DELA:

VIKTOR ČEČ OO ZRVS Velike Lašče

Z MEDALJO ZA VOJAŠKE ZASLUGE:

ALOJZ CENTA OO ZRVS Velike Lašče
 KAREL CERJAK OO ZRVS Brdo-Vrhovci
 dr. FRANC ČERNE OO ZRVS Krim-Rudnik
 DUŠAN DOBROVOLJC OO ZRVS Brdo-Vrhovci
 RADO FALESKINI OO ZRVS Kolezija
 ANTON GOLOB OO ZRVS Ig
 ALEKSANDER INKRET OO ZRVS Milan Česnik
 ANTON JAKLIČ OO ZRVS Velike Lašče
 ANTON JEREB OO ZRVS Krim-Rudnik
 JURIJ JURANČIČ OO ZRVS Rožna dolina
 JANEZ KASTELIČ OO ZRVS Trnovo
 MARJAN KNAVS OO ZRVS Rožna dolina
 IVAN KOŠAK OO ZRVS Malči Belič
 VLADIMIR KU HAR OO ZRVS Rožna dolina
 IVAN LAZAR OO ZRVS Kolezija
 ALBIN LENARŠIČ OO ZRVS Brdo-Vrhovci
 dr. JOŽE LOVŠIN OO ZRVS Malči Belič
 FRANCI MLINAR OO ZRVS Brezovica
 EMIL MOČIVNIK OO ZRVS Milan Česnik
 FRANC OVEN OO ZRVS Rožna dolina
 RAJKO PEROVŠEK OO ZRVS Rožna dolina
 STANISLAV ROTAR OO ZRVS Brezovica
 DOMINIK RUPERT OO ZRVS Vič-Kozarje
 CIRIL SKVARČA OO ZRVS Rožna dolina
 DANJEL STRLE OO ZRVS Krim-Rudnik
 FRANC SUNČIČ OO ZRVS Kolezija
 JANEZ ŠIVC OO ZRVS Ig
 RUDI UMEK OO ZRVS Brezovica
 ANTON VIDMAR OO ZRVS Rožna dolina
 LUKA BEBIČ OO ZRVS Vič-Rudnik

Z MEDALJO ZA VOJAŠKE VRLINE:

JOŽE ŠKULJ OO ZRVS Ig

Orientacijski taktični pohodi so redna oblika strokovnega izpopolnjevanja članstva ZRVS. Na sliki: še zadnje priprave pred pričetkom pohoda.

OB PRAZNIKU
 SLOVESNO

Praznik oboroženih sil SFRJ bomo tudi v naši občini nadvse slovesno počastili. Na osrednji proslavi, ki bo 18. decembra ob 17. uri, v prostorih TVD Partizana Trnovo – bodo po slavnostnem govoru podeljena odlikovanja predsednika republike maršala Tita več kot 80 aktivnim članom ZRVS. Ob tej priložnosti bo osnovna organizacija ZRVS Trnovo razvila svoj prapor. Kulturni program bodo pripravili učenci osnovne šole Trnovo in kulturno umetniško društvo France Prešeren Trnovo.

Seveda pa to ne bo edina počastitev dneva JLA v občini, saj bodo številne proslave tako v delovnih organizacijah, šolah in krajevnih skupnostih.

OB DNEVU REPUBLIKE

Kakor vsako leto je občinski odbor Zveze združenj borcev NOV Ljubljana Vič-Rudnik – komisija za vprašanja borcev in invalidov NOV v sodelovanju s krajevnim združenjem borcev NOV in VVI „Lado Miklavc“ ter upravo doma onemoglih Bokalci 29. novembra – za praznik naše republike obiskal člane ZB NOV in VVI, oskrbovance doma onemoglih Bokalci. V tem domu živi in je vključenih v našo organizacijo 37 članov iz raznih krajev Slovenije. Našemu obisku so se pridružili tudi pionirji in predstavniki osnovne šole „Lado Miklavc“, ki so vse zbrane pozdravili in jim čestitali k prazniku ter izvedli prisrčen kulturni program, kateremu je sledil pozdravni govor generala Rada Pehačka – predsednika komisije za vprašanja borcev in invalidov NOV pri občinski skupščini Vič-Rudnik in predsednika ZB NOV „Lado Miklavc“ Naceta Kavčiča. Po slavnostnem delu so bila vsem 37 članom podeljena skromna darila in cvetje. Sledilo je tovariško srečanje, ki je potekalo v veselem razpoloženju, s petjem partizanskih pesmi in v prepričanju, da nanje nismo pozabili.

Za praznik republike so člani našega odbora skupno z odborniki krajevnih organizacij ZB in VVI obiskali 351 ostarelih in socialnih šibkih borcev in VVI in jim ob tej priliki izročili zimske denarne pomoči.

MARIJA LEGAN

Kolektiv Komunalnega podjetja Vič je praznik naše republike še posebno slovesno obeležil. Istočasno so proslavili 15. letnico delovne organizacije. Na proslavi so sodelovali učenci osnovne šole Horjul s kulturnim programom.

Takole pa so najmlajši zapeli na proslavi dneva republike v krajevni skupnosti Lavrica.

Sedaj nismo več cicibani, smo pionirji. „Za domovino s Titom – naprej!“ Svečana zaprisega ob dnevu republike na Lavrici.

Veseli so bili starejši občani krajevne skupnosti Rožna dolina, ko so bili povabljeni na proslavo dneva republike. Pozornost je najlepše darilo!

Na slovesnosti delovnega kolektiva Iskrinega raziskovalnega inštituta je predsednik občinske skupščine Vili Belič podelil 16 tovarišem odlikovanja predsednika SFRJ Josipa Broza – Tita.

V KOZARJAH

26. novembra 1975 so družbenopolitične organizacije na pobudo ZB in SZDL v krajevni skupnosti Kozarje priredile proslavo v počastitev 30. letnice zmage nad fašizmom, 30 let svobode in 32-letnico II. zasedanja AVNOJ v Jajcu.

O pomenu AVNOJ in o takratnih dogodkih po svobodi vse do današnjih dni je spregovoril član ZB Kozarje Stane Žerovnik.

Z iskrenim aplavzom so občani KS Kozarje ponovno potrdili predanost in pravilnost poti ZK pri uresničevanju naše ustavnosti, samoupravljanja ter pokazali pripravljenost, še nadalje razvijati bratstvo in enotnost naših narodov, v primeru potrebe braniti svobodo, pridobljeno v NOB, nedotakljivost naših meja, braniti socializem in našo samoupravno socialistično skupnost narodov in narodnosti Jugoslavije.

Skupno smo izrazili željo, da naj še dolgo vodi ZK in skupnost narodov in narodnosti Jugoslavije po začrtani poti ljubljani tovariši Tito!

Po proslavi smo si ogledali slovenski film „Trenutki odločitve“.

STANE ŽEROVNIK

Ob sprejemu cicibanov v pionirsko organizacijo

POGOVARJALI SMO SE Z MAMI

28. novembra smo imeli proslavo ob dnevu republike. Vrhovski pionirji smo se zbrali pred šolo in odšli v dvorano na Brdu. Na prireditvi smo povabili tudi mammo padlega heroja Vlada Miklavca, po katerem se imenuje naša šola.

V dvorani smo učenci priredili kulturni program. Za uvod nam je učenec 7. razreda povedal, kako težka je bila pot delegatov na II. zasedanje AVNOJ. Takrat niso imeli prevoznih sredstev kakor danes, zato so morali peš po hribih in dolinah, mimo sovražnikovih postojank in zased v Jajce. Poudaril je tudi sklepe AVNOJ, ki so zelo pomembni in z zlatimi črkami zapisani v naši zgodovini.

Po govoru smo sprejeli naše cicibane v pionirsko organizacijo. Po zastavo so zaprisegli pionirsko zaobljubo. Učenci višjih razredov smo jim nato zavezali pionirske rutice. V nadaljevanju so učenci nižjih razredov uprizorili krajšo igrico. Program smo popestrili še z ritmičnimi vajami in baletno točko. Za zaključek sta jim učenki zaigrali še na harmoniko. Mami Miklavčeva in tovarišica ravnateljica, kakor tudi vsi učenci, smo bili s programom nadvse zadovoljni.

Želimo, da bi nas mami Miklavčeva še dolgo obiskovala, ker se z njo radi pogovorimo in poveselimo.

ALENKA BATIC
7.b. razred – Vrhovci

KAJ PRIPRAVLJAJO LJUBITELJI AMATERSKE KULTURNE DEJAVNOSTI V OBČINI?

Po poletnem zatišju so kulturno prosvetna društva – društva „Svobod“ s svojimi gledališkimi skupinami, pevske zbori in okteti, s folklornimi in baletnimi skupinami pripravila nove programe za posamezno kulturno dejavnost v sezoni 1975/76.

Dvorane so zopet zaživele in tako so prenekatera društva skupaj s KS in družbenimi organizacijami pripravila proslave ob 29. novembu, kinematografi naših društev pa so v teh prazničnih dneh predvajali filme s tematiko NOB.

Tudi gledališke skupine so poskrbele in se odločile za dramski repertoar. Tako je tik pred zdajci premiera dramskega dela z naslovom „Brez besed“ v društvu Notranje gorice, še v tem mesecu premiera dela „Hodl de Bodl“ v Podpeči, premiera dela „Cvetje hvalježno odklanjamo“ v društvu „France Prešeren“ Trnovo, pred uprizoritvijo je tudi mladinska otroška igrica „Kraljevi smetanovi kolački“ društva Šentjošt. V režiji so dela „Krečmarica Mirandolina“ v društvu Rob, na Dobrovi pripravljajo komedijo „Draga Ruth“, v društvu Velike Lašče „Sreča na upanje“, v Polhovem Gradcu obnavljajo dramsko delo „Raztrganci“ (v načrtu pa je še Mikelnova komedija „Srečka“), v Žazarju pripravljajo delo „Klobučič“, v društvu Lavrica so se odločili za delo „Namišljeni bolnik“, v društvu Horjul za dramatisacijo Cankarjevega „Kurenta“, na Škofljici pripravljajo mladinsko delo, na Barju, Igu in Šentjoštu pa dela še niso izbrali. Na Viču so se mladinci odločili za izvorno delo,

ki obravnava problem današnje mladine. Gledališke skupine v veliki večini nimajo sposobnih režiserjev in prav tu skuša občinska ZKP z „uvoženimi“ režiserji – nekaj s profesionalnim za to usposobljenim kadrom po celotni režiji – in po drugi plati pa nuditi tudi pomoč z mentorstvom pri režiji, oz. z delno pomočjo pri režiji. Tako naj bi si v novi sezoni ogledali na naših odrih čim bolj kvalitetnejšo izvedbo gornjih dramskih del. Upajmo, da bo publika nagradila trud teh igralcev s številčno zasedbo dvoran ob njihovih prireditvah.

Zveza kulturno prosvetnih organizacij občine Ljubljana Vič-Rudnik pa ima v svojem programu 1976 predvidene večje prireditve kot: XV. revija gledaliških skupin, revija odraslih pevske zborov v dveh krajih v občini, revija otroških in mladinskih pevske zborov v Pionirskem domu, kjer naj bi nastopalo preko 1200 mladih pevcev osnovnih šol, likovno razstavo v širšem obsegu, kjer naj bi razstavljali likovniki iz naše občine ter občinsko proslavo Prešernovega dne.

VABILO K SODELOVANJU

... ste si že kdaj želeli postati igralec? in vi igralka? V šoli ste recitali na šolskih proslavah, odkar pa ste v službi, niste več pomislili na to, da bi svoj prirodni dar razvijali. Pridite! V občini Vič-Rudnik deluje osemnajst kulturno umetniških društev in vsaka krajevna skupnost ima svojo kulturno komisijo. Veseli bodo vašega sodelovanja ...

... naskrivaj pišete pesmi. Skrivajte jih na dno predala ali v košarico za omaro. Zakaj? Pomislite na to, da ima pesem pomen samo takrat, kadar njenim besedam prisluhne še kdo drug. Pošljite svoje pesem ali črtico do 15. decembra 1975 na naslov: ZKPO, Ljubljana, Dalmatinova 4, 61000 – Za srečanje pesnikov in pisateljev začetnikov ... v NOB ste izgubili svoje najdražje, sami ste bili borec in včasih pripovedujete, kako je bilo v tistih težkih in lepih časih. Zakaj skrivate svoje spomine? Usedite se in jih napišite za vse nas. S preprostimi in odkritimi besedami, kot pripovedujete svojim vnukom.

... v vaši sobi diši po terpentinu in barvah. Slikate. Morebiti povendarle niste čisto zadovoljni s svojim delom. Radi bi se izpopolnjevali, radi bi strokovne pomoči. Oglasite se! Ustanovili bomo tečaj za ljubitelje likovne umetnosti.

... vi pa radi plešete. Sosedje pod vami se pritožujejo, da ropotate. Prav imajo. Pridite in zaplešite v naših folklornih skupinah.

... in vi, ki ste najbolj osovraženi človek v bloku, saj je tako težko prepevati na sobni jakosti. Enajst pevske zborov deluje pod vodstvom profesionalnih zborovodij. Vključite se v naše pevske zborove! Tu vam ne bo nihče branil vaših lepih, čistih visokih tonov.

... in vi, ki ste prebrali vabilo do te vrstice, pa niste našli ničesar zase. Vključite se med redne obiskovalce naših knjižnic. Kdaj ste imeli zadnjič v rokah dobro knjigo, prebrali dobro pesem? Ojoj! Nič zato. Postanite odslej reden izposojevalec knjig. Odločite se!

Vse točnejše informacije pa dobite na naslovu: Zveza kulturno prosvetnih organizacij občine Ljubljana Vič-Rudnik, Trg MDB 14.

Starši, delavci v temeljnih organizacijah združenega dela, člani osnovnih organizacij zveze sindikatov

NOVOLETNE MANIFESTACIJE

V minulih letih smo se navadili, da otrokom pripravimo novoletno srečanje z dedkom Mrazom, združeno s tako ali drugačno prireditvijo ter z obdarovanjem, čemur smo vsakokrat dodelili določena sredstva iz skladov skupne porabe.

Skupnih novoletnih manifestacij je bilo malo oziroma jih sploh ni bilo.

V letošnjem letu pa bomo skupno novoletno slavje za otroke v Ljubljani vendarle pripravili. Organizacijsko-programski odbor, zadolžen za njegovo izvedbo, je imenovala mestna konferenca SZDL. V njem je združena iniciativa vseh društvenih in družbenopolitičnih organizacij ter vseh interesnih skupnosti oziroma ustanov, ki svoje delo posvečajo doživljanju otrok.

Organizacijski odbor bo poskrbel za bogat program vseh novoletnih prireditev in za celovito praznično vzdušje v Ljubljani.

Osrednjega pomena med prireditvami bosta novoletno pravljico mesto na Gospodarskem razstavišču in drsalna revija v hali Tivoli.

Poskrbljeno bo za repertoarno živahnost skozi ves teden. Starši! Delavci! Potrudite se, da boste v prazničnih dneh našli proste ure za svoje otroke. Posvetite se jim, popeljite jih na prizorišča prireditev, omogočite jim srečanja z dedkom Mrazom, poskrbite za lepoto njihovih doživetij.

Prepričani smo, da bodo doživljaja na osrednjih prireditvenih prostorih odtehtala kolektivno obdarovanje – zato vam priporočamo, da nakupovanje daril v svojih delovnih organizacijah nadomestite z odkupom značk dedka Mraza, vstopnic na prireditve, ki jih bomo z združenimi močmi organizirali v Ljubljani. Značke vam bo posredoval organizacijsko-programski odbor.

Dogovorite se, da bo novoletni teden v resnici manifestacija našega človeško razumevajočega in družbeno odgovornega odnosa do otrok.

Organizacijsko programski odbor za novoletne manifestacije v Ljubljani

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM SKUPŠČINE MESTA LJUBLJANE ING. TONETOM KOVIČEM

MOŽNOSTI RAZVOJA NAS SPODBUJAJO

Katere so bile pglavitne značilnosti dela skupščine mesta Ljubljane v letu 1975?

Ing. TONE KOVIČ: „Na vsak način lahko ocenim, da je bilo delovanje mestne skupščine aktivno in živahno. V tem obdobju je bilo delo poglobljeno. Sklici vseh zborov so bili uspešni in opazili smo izredno prizadevnost delegatov, saj je bila udeležba vseskozi skorajda stoo odstotna. Prav tako so delegati aktivno sodelovali v obravnavi skupščinskih gradiv. Pred nekaj meseci je bila pripravljena analiza delovanja naše delegatske skupščine. Le-ta je pokazala vrsto zelo pozitivnih ugotovitev, pri čemer moramo ugotoviti, da je bilo delo delegatov najbolj učinkovito v zboru občin, saj delegacije prihajajo z jasnimi stališči in opredelitvami. To težje trdimo za zbor združenega dela, kjer je zavzetost v delovanju manjša, kar pa je razumljivo glede na precejšnjo zapletenost pri obravnavi gradiva, saj ga obravnavajo po skupinah za posamezna področja. Njihova delegatska baza so zbori občinskih skupščin, kjer pa se prav zaradi obilice problemov vsa problematika ne obravnava vedno.“

Za kaj so si že posebno prizadevali delegati mestne skupščine?

Ing. TONE KOVIČ: „V največji meri so bila prizadevanja usmerjena v izvajanje stabilizacijskih ukrepov. Delegati naše skupščine so sprejeli za nekatera področja gospodarstva konkretna stališča, ki so bila vnesena v akcijski program stabilizacije. Prav tako je izvršni svet mestne skupščine pripravil mrežni plan izvajanja posameznih nalog, ki izhajajo iz tega akcijskega stabilizacijskega programa.“

Med pomembnimi vprašanji, ki smo jih reševali, je tudi razvoj prometa in cestnega omrežja v Ljubljani, kjer je bil dan poudarek prvi etapi iz programa „10 let izgradnje cest“, ob tem pa seveda tudi zbiranja sredstev iz samoupravnega sporazuma, ki zavezuje delovne organizacije za izvajanje tega programa.“

Večkrat je bila na dnevnem redu naše skupščine obravnavana izgradnja šol in vrtcev iz sredstev zbranih s samopriskom. Sklad za izgradnjo nam je večkrat poročal, saj se redno srečujemo z dokaj velikimi težavami pri zbiranju finančnih sredstev. V mislih imam seveda delež ljubljanskih občin, ki so se po referendumu obvezale, da bodo prispevale polovico sredstev za izgradnjo vrtcev in šol.“

V Ljubljani je bilo letos zgrajenih več tisoč stanovanj?

Ing. TONE KOVIČ: „Res je. V stanovanjsko gradnjo so bili vloženi veliki napor predvsem za realizacijo čimvečjega števila zgrajenih stanovanj, pri čemer napor predvsem za realizacijo čimvečjega števila zgrajenih tudi mestna stanovanjska samoupravna skupnost. Ugotovimo lahko, da je bilo v tem letu zgrajenih maksimalno število stanovanj in sicer 4.000 (vseh družbenih, zasebnih in individualnih). V tem letu je Ljubljana dobila tudi prvi kontingent solidarnostnih stanovanj, od katerih je že 400 vseljenih. Vloženi so bili izredni napor za čimvečjo usmerjenost stanovanjske gradnje. Število stanovanjskih sosesk naj bo manjše, da bi tako dosegli racionalizacijo tudi v komunalni opremljenosti. Moram pa pripomniti, da prav na komunalnem področju obstajajo še veliki problemi n.p.r. revitalizacija starih delov mesta, kar se financira iz sredstev za komunalno infrastrukturo, nedograjnost posameznih sosesk (še vedno zamujamo v izgradnji spremljajočih objektov), nadalje bo potrebno vložiti še mnogo naporov za reševanje vprašanj črnih gradenj, odpirati možnosti za organizirano individualno gradnjo itd.“

Hišni sveti in zbori stanovalcev si morajo prizadevati v tej smeri, da v največji meri prevzamejo naloge v zvezi z združevanjem stanovanjskih fondov. Danes se srečujemo s problemom najemnin, ki niso stroškovne in tako ne omogočajo večjega poseganja v obnavljanje mestnega stanovanjskega fonda. Vsekakor

bo na tem področju potrebno poiskati v prihodnje boljše in učinkovitejše sistemske rešitve.“

Tudi v gospodarstvu so bili letos opazni veliki premiki.

Kaj nam lahko poveste o tem?

Ing. TONE KOVIČ: „Samo na področju investicij v osnovna sredstva gospodarske sfere je bilo v devetih mesecih tega leta vloženo kar 312 milijard starih dinarjev. To pomeni ogromna sredstva, vendar so bila tudi tokrat dokaj razdrobljena in tako premalo usmerjena v reali-

plana dal jasnejšo sliko bodočega razvoja v letu 1976 in nujnih ukrepov v programih za srednjeročno obdobje.“

V teh prednostnih nalogah, kot ocenjujemo, pa je v ospredju zagotavljanje ustvarjanja ustavne vloge delavcev na področju celotnega družbenega zaposlovanja. S tem v zvezi je potrebno razvijati delovanje samoupravnih interesnih skupnosti na vseh področjih in še posebej vlogo uporabnikov v teh skupnostih. Ob tem pa je potrebno ugotovljati in razvijati dolgoročen koncept Ljubljane, da z dodelavo generalnega urbanističnega plana omogočimo izdelavo konceptov razvoja Ljubljane do leta 2000. Prav

Naše obveznosti v tem prihajajočem letu niso majhne. Zato se moramo vsi v vseh okoljih zavzemati za uspešno izvajanje vseh programov. Tudi vi, Vičani, ki predstavljate del naše mestne skupnosti, si morate prizadevati za učinkovito izvedbo vseh nalog, ki ste si jih načrtali tako v programu občinske skupščine, kot tudi v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela. Vsem občanom in delovnim ljudem, ob Velikih Lašč do Črnega vrha, želim veliko skupnih uspehov, sreče in zadovoljstva v letu 1976!

zacija sprejete politike za izgradnjo kapitalno intenzivne industrije v Ljubljani, ki naj bi predvsem izkoriščala tudi umske potenciale, s katerimi naše mesto razpolaga.

V tem letu je bil napravljen tudi prvi korak v opremljenosti in oblikovanju industrijske cone v Mostah, kjer bodo zrasli oziroma se že gradijo objekti nekaterih investitorjev. Zgrajena je tudi prva pomembna južna industrijska cesta, ki omogoča nadaljnji pritek investitorjev, kar omogoča večjo industrijsko izgradnjo na tem področju.“

Kakšen bo razvoj Ljubljane v letu 1976?

Katere so pglavitne poteze smernic razvoja Ljubljane za leto 1976?

Ing. TONE KOVIČ: „V teh smernicah je podano osnovno izvajanje srednjeročnega programa razvoja našega mesta za obdobje 1976-1980. Same smernice namreč že predstavljajo prvo leto tega srednjeročnega programa, pa tudi vstop v srednjeročno obdobje. Zato je njihov pomen še toliko večji. V teh smernicah je izvršni svet mestne skupščine skušal prikazati tudi prednostne naloge, ki naj jih razvoj Ljubljane zasleduje v tem letu, hkrati pa posegajo tudi v nadaljnjo izdelavo napravljenih programov v občinah, krajevnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela. Pravzaprav nam bo šele celoten kompleks

izdelava generalnega urbanističnega plana opredeljuje mnoge prostorske probleme v posameznih občinah. Tako lahko ugotovljamo tudi v teh smernicah, da je za področje občine Ljubljana Vič-Rudnik v tem prostorskem programu dal izreden poudarek pospešenemu razvoju kmetijstva in spremljajoče živilske industrije. V okviru teh prostorskih konceptov se bodo reševala nekatera vprašanja lokacij za razvoj industrije, dalje da se z določeno opredelitvijo dolgoročnega razvoja cestnih programov sproščajo posamezni rezervati, kar moramo doseči

že deloma v letu 1976, v večji meri pa do leta 1980.“

V kakšni smeri pa naj bi se razvijala industrija?

Ing. TONE KOVIČ: „V Ljubljani naj bi se industrija po prioriteti razvijala še v grupacije elektro industrije, strojne in kemične industrije, kjer naj se oblikujejo nosilci razvoja po posameznih dejavnostih in se povezujejo tudi v integracijskih procesih, še bolj pa v oblikovanju reprodukcijskih celot, ki naj omogočajo večji in širši vpliv temeljnih organizacij združenega dela od surovin do prodaje. Na področju gospodarstva pa je vsekakor potrebno v prvi vrsti doseči večjo produktivnost dela in prispevati k dolgoročnem izvajanju stabilizacijskih ukrepov. Tudi zaposlovanju moramo posvetiti več pozornosti, saj je v zadnjem času opaziti preko-

račitve s smernicami opredeljenih postavk in so opazni veliki problemi na vseh področjih družbene dejavnosti. Z družbenim dogovarjanjem o zaposlovanju, moramo zagotoviti, da bi sleherni, ki zaposluje, vodil tudi računa o stanovanjskih problemih.“

Zavzemali se bomo za takšno usmeritev, da bo kapitalno intenzivni industriji omogočala polno izkoriščanje komparativnih prednosti našega mesta. Ljubljana je univerzitetno središče, v Ljubljani je niz raziskovalnih in znanstvenih inštitutov. Vsi ti se morajo v večji meri vključiti v prizadevanja za modernjšo industrijo, rentabilno in produktivno proizvodnjo.“

Kaj pravzaprav novega lahko pričakujemo v prihodnjem letu?

Ing. TONE KOVIČ: „Predvidevamo izgradnjo najmanj 3.500 novih stanovanjskih enot. Prizadevamo si, da bi se komunalni dolg do infrastrukture financiral tudi z drugimi sredstvi, izven kreditov, ki so na razpolago zgolj za stanovanjsko izgradnjo.“

Na področju realizacije 10-letnega programa cestnega omrežja lahko že v mesecu februarju pričakujemo začetek gradnje Karlovškega mostu. Iz tega programa bo naslednje leto na vrsti še izgradnja Drenikovega podvoza, razširitev Celovške ceste v Sentvidu, reševanje prometnega sistema na Prešernovi cesti itd.

V teku so že priprave za ureditev prometnega režima v mestu. Zmanjšali naj bi tako velik promet z osebnimi avtomobili in več prostora namenili pešcem in kolesarjem.

Prav tako bomo drugo leto začeli z izgradnjo krematorija, ojačali pa bomo tudi naše napore ter zbiranje sredstev za večjo sanacijo Ljubljanskega gradu, saj so možnosti po opravljenih letošnjih delih spodbudne. Nemalo poudarka bomo namenili tudi razvejanosti energetskega vira, kot tudi ureditvi kanalizacije. Tako naj bi se odplake iztekale v Savo pri iztoku Ljubljani, kjer se gradi nova čistilna naprava za Ljubljano. Nekaj več bomo morali storiti tudi na področju zaščite vodnih rezervatov, da bomo lahko pitno vodo ohranili brez dodatkov klor.“

Samopriskpek v Ljubljani se izteka. Kaj potem?

Ing. TONE KOVIČ: „Leta 1976 se bo izteklo plačevanje samopriskpeka za izgradnjo šol in vrtcev v Ljubljani. Brez nadaljnega moramo razmišljati o pripravah za nov referendum. In se samo o novi akciji, temveč tudi o širšem programu, ki naj bi poleg šol in vrtcev zajel tudi nekatere objekte družbene dejavnosti kot so: zdravstveni domovi, kulturni domovi, lekarne, objekte družene preskrbe itd.“

V tem letu lahko pričakujemo večjo aktivnost samoupravnih interesnih skupnosti. Kaj nam lahko poveste o tem?

Ing. TONE KOVIČ: „Programi samoupravnih interesnih skupnosti, ki za celotno sfero prikazujejo potrebe in razvojne možnosti za njihovo realizacijo, morajo temeljiti na prepričanju vseh zaposlenih, da financiranje letnih odtujeno, temveč da predstavljajo del celotnega prizadevanja združenega dela za premagovanje problemov izobraževanja, kulture, skratka za boljše počutje zaposlenega delovnega človeka. Ti programi so v razpravah in zavdati se moramo, da je prav združeno delo tisto, ki odloča o možnostih financiranja in o obsegu realizacije teh programov.“

NOVO LETO JE ŽE NA PRAGU

Bliža se Novo leto in spet smo polni upanj in želja. Vsakdo pomisli na to, kaj je bilo dobrega in kaj slabega v preteklem letu, kaj naj bi se izboljšalo, popravilo, nadomestilo v prihodnjem letu. Ker pa so šolarji in naši najmlajši gotovo najbolj zgovorni, smo se odločili, da o teh željah in upih povprašamo prav njih.

STANE LINDIČ – 7. razred OŠ Trnovo – „Za Novo leto bom verjetno doma, ali pa bomo šli k teti na Dolenjsko. Zelo rad smučam in zato bi si želel, da bi dobil nove smučke, seveda pa upam, da bo letos res kaj snega, ne pa tako, kot je bilo lansko leto. V prvi vrsti pa bi želel, da bi bil moj učni uspeh v prihodnjem letu vsaj tak kot je bil doslej.“

TOMI KRAJNC – VVZ Krim-Rudnik – „Komaj čakam, da bo Novo leto, samo ne vem še, kaj mi bo prinesel dedek Mraz. Lansko leto sem napisal Dedku Mrazu, da naj mi prinese bager, pa mi ga ni. Mogoče mi ga bo letos, ker sem bil bolj priden.“

ALENKA GRKOVIČ – 2. razred OŠ Trnovo – „Mamica in očka bosta šla za Novo leto nekam z letalom, naju z bratcem pa bosta poslala nekam smučati. Jaz še ne znam smučati, ampak bi se zelo rada naučila, smučke pa že imam. Kaj mi bo prinesel dedek Mraz, še ne vem, ampak sedaj dobivam manj daril, ko nisem več tako majhna.“

JOŽICA ROGAN – VVZ Krim-Rudnik – „Dedku Mrazu bom pisala, da mi bo prinesel telefon. Veste takega bi rada, da bi se lahko pogovarjala iz sobe v sobo. Mogoče pa bomo dobila še kaj.“

ANDREJ POTOČNIK – VVZ Krim-Rudnik – „Ja, ne vem še, kaj mi bo prinesel dedek Mraz. Nekaj pa sem že razmišljal. Rad bi imel balon, veste, takega, ki se napihne, pa tudi boben. Rad bi igral nanj, seveda pa bi rad imel še druge instrumente, sploh, kar vse po vrsti, ker mi je glasba zelo všeč.“

IVICA KOCEN – 6. razred OŠ Trnovo – „Za Novo leto bom kar doma ali pa pri teti, ki je tudi v Ljubljani. Praznujemo navadno vsi skupaj, to je sorodstvo in tako bo tudi letos. V novem letu pa si želim predvsem zdravja za našo družino kot tudi za vse druge ljudi na svetu. Seveda pa si želim, da bi bilo v šoli vse v redu tudi v prihodnjem letu.“

LUKA JUH – 3. razred OŠ Trnovo – „V novem letu upam, da bo vse v redu tako v šoli kot doma in da ne bi bilo nikjer na svetu vojne. Želim, da bi lahko tako kot jaz tudi drugi otroci na svetu praznovali Novo leto v toplem in mirnem vzdušju in bili srečni ter veseli in da bi bilo vse v redu tudi v šoli.“

MARKO PAUNOVIČ – 6. razred OŠ Trnovo – „V novem letu bi rad popravil tisto, kar sem storil napak v tem letu in sicer upam, da ne bom dobil več nobenega opomina v šoli, ker ne bi rad, da se mi pokvari ocena iz vedenja. Tega ne bom nikoli pozabil. Želim si, da bi me imeli starši radi, prav tako pa tudi v šoli.“

MATEJKA ŠTEBLAJ – VVZ Krim-Rudnik – „Za Novo leto imam dosti želja. Tako bi rada imela nov pulover in kakšno lepo knjigo, ker bom šla drugo leto v šolo. Dedku Mrazu pa bom pisala, naj mi prinese harmoniko, ker bi se rada naučila igrati nanjo.“

IGOR OVEN – 6. razred OŠ Trnovo – „Za Novo leto bo letos kar precej dni prostih, tako, da se bom lahko veliko drsal v Hali Tivoli. Kje bom praznoval Novo leto, pa še ne vem. Za prihodnje leto si najbolj želim, da bi izboljšal učni uspeh in popravil negativne ocene. Seveda pa bi želel vsem ljudem na svetu zdravja in miru ter sreče.“

TANJA DEŽMAN – 7. razred OŠ Trnovo – „Novo leto bom verjetno pričakala na snegu v hribih, ker redno hodim na smučanje. Kar pa si najbolj želim tudi v prihodnjem letu pa je to, da bi se bratstvo in enotnost naših narodov še bolj okrepila in da bi tudi drugi narodi na svetu uživali večjo svobodo in srečo, kot jo uživamo mi.“

SNEŽINKE IN DEDEK MRAZ

Snežinke so tiho padale.

„Kaj mi bo prinesel dedek Mraz?“ je vprašal Boris, deček s svetlimi, šestinastimi lasmi.

„In kaj meni?“ je vprašala Marjetka, deklica z dvema temnim, bleščočim kitama.

„In kaj bo prinesel meni?“ je rekel Miki, dolg, potegnjen deček.

Miro, najmlajši, Fižolek, pa ni rekel nič.

Snežinke so mehko padale.

„Dedek Mraz bo lahko prišel – dosti snega je žel!“ je rekel zdaj Miro, Fižolek.

„Na saneh se bo pripeljal!“ je rekel Boris.

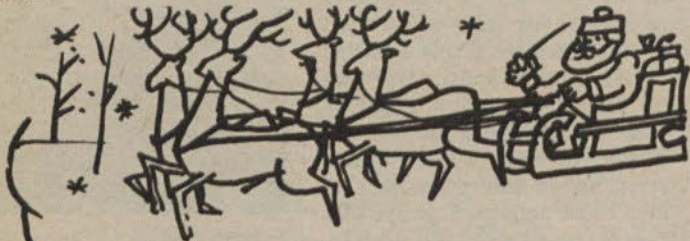
„Že prihaja!“ je rekel Miro. „Zaprmo oči!“

Onstran šip je poplesavalo morje snežnik.

„In kraguljčke tudi slišim!“

Marjetka je prva zaprla oči. Za njo drugi. Zakrili so si jih z dlanmi.

Zagledali so dedka Mraza. Vozil se je na saneh. Ne dedka Mraza in ne sani niso videli razločno, slišali pa so pozvanjanje kraguljčkov. Pozvanjali so na dedkovih saneh. Odmaknili so dlani.

Marjetka je vzključila:

„Štirje pari jelenov vozijo dedka Mraza!“

„Zaprmo oči!“ je rekel Miro.

Zakrili so oči z dlanmi.

Zagledali so spet dedka – videli so ga že bolj razločno – zagledali so sani, ki se je na njih dedek vozil – že bolj razločno – in štiri pare jelenov, ki so bili vpreženi v dedkove sani. In tudi kraguljčke so slišali, na drobno in zvonko so pozvanjali: cin cin cin!

Odmaknili so dlani in se spogledali.

Miro, Fižolek, je vzključil:

„Na tej strani dedkovih sani tečeta dva zajca. Zaprite oči – hitro!“

Zaprli so oči – zakrili so jih z dlanmi.

Dedka Mraza so videli zdaj že čisto razločno – nasmihal se jim je in jim z desnico mahal v pozdrav. Sani, ki so dedka vozile, so videli že čisto razločno. Štiri pare jelenov, ki so vozili sani in dedka, so videli tudi že čisto razločno. In tudi dva zajca, ki sta tekla na tej strani dedkovih sani, so videli.

„Joj, proti našemu dvorišču sta zavila!“ je rekel Miki. Snežinke so tiho padale spod nizkega neba. Nebo se je nižalo in nižalo – stopilo je že do okna. Samo še malo in ne snežink in ne neba ni nobeden videl – znočilo se je.

SNEŽENI MOŽ IN OTROCI

Na robu pločnika je veselo stal sneženi mož.

Angelca je stopila iz hiše na pločnik. Mrzlo je bilo, še sapa ji je pobralo.

Mudilo se ji je v šolo – pozno je že bilo. Pogledala je po ozki ulici navzgor in navzdol in zagledala na robu pločnika sneženega moža – porečno je gledal vanjo.

Le kdo ga je naredil – ona ga ni!

In že se je sklonila, zgneta kepa in jo vrgla sneženemu možu naravnost v klobuk. Kar odneslo mu ga je z glave. Toda mudilo se ji je v šolo. Pograbila je torbo in stekla v šolo za vogalom na koncu ceste.

Ozrla se je za sneženim možem. Kako smešen je bil brez klobuka!

Za Angelco je priteknel s torbico na rami Franci.

Teče, teče in zagleda sneženega moža. Sneženega moža brez klobuka!

Le kdo ga je naredil – on ga ni!

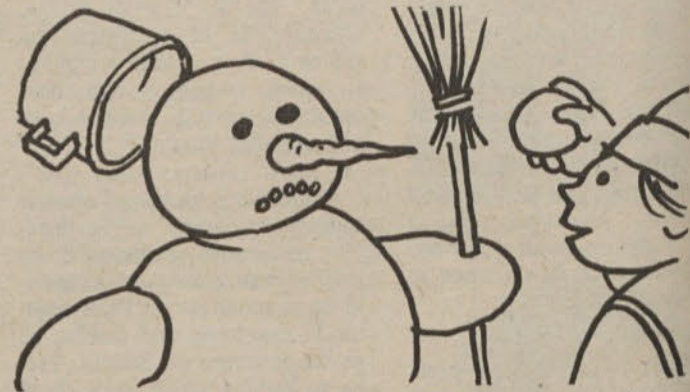
Skloni se, zgnete kepo in pomeri sneženemu možu naravnost v nos. Tres! Korencek se skotali z glave in se zgubi v snegu.

Franci pogleda za sneženim možem brez klobuka in brez nosa – joj, kako je smešen!

Toda mudi se mu v šolo, zato steče naprej, da ne zamudi! Za Francijem prižviža po pločniku Matija in skorajda bi se zaletel v sneženega moža na pločniku. Glej ga, glej, kak sneženi mož, brez klobuka in brez nosa . . .

Le kdo ga je naredil – on ga ni!

In že se skloni, zgnete kepe, prvo, drugo, tretjo in jih s silo meče v sneženega moža in tako zbije sneženemu možu še metlo iz rok.

Matija spet zažviža in odide dalje po pločniku, v šolo za oglom.

Za Matijo se pripodi Andrejc.

Pozno je že – v šolo se mu mudi.

A zdaj zagleda pred seboj sneženega moža. Kdo ve, kdo ga je naredil, si pravi – jaz ga nisem!

In že se skloni, gnete si kepe, celo vrsto si jih naredi in jih meče v sneženega moža in sneženi mož se drobi, drobi . . . Andrejc steče v šolo za voglom, k sneženemu možu pa prilete vrabci in mu sedejo na pleča in prsi.

Po ulici je pripeljal težak tovornjak, zavozil je na pločnik in povozil sneženega moža.

Vrabci so sprhotali in odleteli.

Ko je tovornjak odpeljal, so spet prileteli, a sneženega moža niso več našli. Sedali so na prelomljeno metlo in se je niso prav nič bali.

Tedaj pa so se iz gornjega konca ulice pripodili otroci. Zagledali so prelomljeno metlo in pisker v snegu in so zaklicali:

„Naredimo sneženega moža!“

Vsi so bili takoj za to.

Delo je šlo hitro od rok.

Otroci so naredili sneženega moža. Čvrsto in veselo je stal sredi pločnika.

Za vas, dragi mladi bralci, je ti dve črtici napisala

BRANKA JURCA

MILICA ZAJIC — BREDA

»ŽIVLJENJE NI PRAZNIK — JE DELOVEN DAN«

Praznično je človeku pri duši, kadar obišeš dobrega človeka. Svet postane urejen in smiseln. Barve zaplešejo in se razporedijo v tiho domačnost, sredi katere živi. Na steni uokvirjene otroške risbe, polne tiste vrojene harmonije, s katero uravnateži podoba majhen otrok. „To je naslikala moja vnučka,“ pravi, „talent za slikanje je podedovala menda po meni.“ Vse, kar jo obdaja, izžareva tiho domačnost in prefinjen estetski čut. Tu je pisalni stroj, na katerega je toliko let pisala spodbudne dopise „mojim dragim kulturnim amaterjem.“ Na polici knjige, med njimi tudi pesniške zbirke. „Tele pesmi sem iskala po vseh knjigarnah,“ pravi, „pa je knjiga razprodana.“ Najraje ima glasbo. „Človek, ki deluje kot kulturni aktivist, mora sam imeti odnos do kulture.“ ali mi je to rekla, ali pa je bila to samo moja pomisel. Milica Zajic je bila polnih šestnajst let sekretar zveze kulturno prosvetnih organizacij občine Vič Rudnik. Vendarle jo vsi najbolj poznajo po imenu Breda, NAŠA BREDA. To je bila tista partizanka, ki je postala med prvimi ženska — oficir, ki je nosila kitke, ki so ji moža zverinsko ubili, in je šla v partizane kot mlada in plaha deklica, ki se je bala videti kri, pa je potem previla toliko ran in zatisnila toliko mladih oči. „Veste, tovarišica,“ pravi, „mama je tista, ki jo kliče človek, kadar umira. Kadar so umirali, niso klicali žene, ampak svojo mamo, in ko so zbrani okrog skleda jedli žgance, niso dobrohotne kmetice primerjali z ženo, ampak svojo mamo. „Tudi naša mama so skuhalo tako dobre žgance!“ so rekli. Mati je najbližji človek in z leti postaja vedno bližji.“

Tovarišica Breda se je udeležila nemške ofenzive, borbe za Žužemberk, bila je v trinajsti proletarski brigadi, Gubčevi, Šlandrovi. „O partizansčini je tako težko govoriti, draga tovarišica,“ mi pravi, „enkrat sta me hčerki prosili, naj jima povem, vsi smo bili lepo zbrani, pa sem jim povedala, kako sem v partizanih rodila in potem smo vsi jokali.“ Tudi zdaj ima solze v očeh, tako hitro je ganjena, jokala je tudi, ko ji je sindikat družbenih organizacij za 29. november podaril Jakčevo grafiko. „Tovariši,“ je dejala preprosto, „tega nisem pričakovala.“ Ko sem mimogrede omenila roško ofenzivo, se je izkazalo, da je šla tudi skozi tisto trpljenje, ni bila ganjena. Iz njenih oči je zastrmel globok črn tolmun, iz katerega je odsevala groza. „Midva z Matejem Borom sva takrat spremljala pesnika Mirana Jarca. Bil je popolnoma onemogel. Položila sva ga v suh zaklon. Nisva mu mogla pomagati. Bor mi je obljubil pesem.“ se nasmehne, „tudi Ciril Cvetko, ki je bil takrat še ves mlad v partizanih, mi je obljubil „Breda, ko bo svoboda in bom imel koncert, te bom povabil.“ In res, ni pozabil. Za prvi koncert, ki ga je imel v Filharmoniji, je poslal karto hrabri partizanki Bredi. Ne more pozabiti požrtvovalnih sanitejcev, dr. Lunačka, zdravnikov, ki so v nemogočih pogojih s tako konspiracijo reševali ranjence. Ima izvrsten spomin za imena, kraje, ... njena počasna, stvarna beseda ti naravnost pričara hribe, doline; in grmovje, v katerem ves dan nepremično čepi s tovariši, mimo po poseki pa se pomikajo zločeste postave Nemcev. „Noge so nam odmrle, roke, obleka je bila zmrznjena in joj, tako hudo se mi je dalo lulat.“ Tako preprosto to pove in prav nič ni smešno, ampak shrljivo. In vendar se pisci tako neradi dotikajo takih in podobnih človeških situacij, ki bi našemu mlademu človeku prikazale partizana kot živo, celovito človeško bitje, ki je bil v herojskih časih heroj, vendarle tudi in predvsem človek. Z vzgibi strahu, ljubezni, z vzgibi poguma

in žrtvovanja. „Vendarle,“ mi pravi, „je bilo lepo. Bili smo tovariši. Danes pa večkrat živimo drug mimo drugega. Na primer v bloku, skoraj se ne poznamo. In vendar se ljudje tako potrebujemo. Najhuje je biti sam.“ Svojima hčerkama je bila mati, oče in tovariš. Zato ve, kaj pomeni biti samohranilka. Čeprav, si mislim, tak človek, ki je vse svoje življenje ljudem pomagal, ne more biti nikoli osamljen. Njena hiša je bila zmeraj polna ljudi, študentov, sodelavcev in tudi amaterjev, ki je niso našli več v pisarni, pa so jo poiskali doma. Bila je neumorna. „Včasih smo člani sekretariata s tovarišem Makovcem na čelu dolgo v noč tuhtali, kako bi pomagali. V mrzlih nočeh smo se vračali iz nezakurjenih dvoran.“ Prekaljena v bojih se je zdaj spet spoprijemala z zaostalostjo, mrazom. Vsak je želel, da se sekretar usede v prvo vrsto, kjer se najlepše vidi na oder, kjer pa je tudi najbolj mraz. „Mislim, da bi morali tudi na to misliti,“ pravi, „če danes ljudje sedijo doma v udobnih foteljih pred televizijo, potem jih boš zelo težko spravil v mrzlo dvorano s škripajočimi stoli. Tudi zato so dvorane bile včasih napol prazne. Velikokrat sem morala amaterjem vlivati pogum, z lepo besedo netiti iskro kulture in marsikaj mi je tudi uspelo. Iz skromnih začetkov se je razmahnila široka dejavnost. Petnajst revij občinskih amaterskih gledališč imamo že za seboj, dvanajst pevskih zborov prepeva in žanje uspehe tudi v republiškem merilu, amaterske knjižnice opravljajo svoje kulturno poslanstvo. Baletne skupine, folklorne skupine. Vsako leto imamo Vičani svojo revijo mladinskih pevskih zborov na Gospodarskem razstavišču v festivalni dvorani. V letošnjem letu smo imeli slovesno otvoritev doma v majhni vasi Rob pri Velikih Laščah. Dali smo mu naziv Dom družbenih organizacij. Vsi so ga gradili: možje, mame, stare mame in mladina iz Roba in okoliških vasi. Kadar je popotnika zaneslo v vas, je našel vse vaščane pri betoniranju, gradnji, obtesovanju lesa za ostrešje.“

Koliko skušenj, koliko spominov, lepih, pa tudi takih, da bi človek kar zmajal z glavo. Na primer tista dvorana, ki je bila v hlevu. Stojišče je bilo v zlebovih, kjer so se hranile krave in tja so splezali otroci po lestvi. V kotu je bila železna peč, poleg nje velika sekira in kup nasekanih drv. Poleg kupa dva, ki sta bila tam z nalogo, da med predstavo peč nalagata, da mi ne bi zmrznili. Hlev pa poln. Glava pri glavi. Zdaj si tudi ti, pridni fantje, gradijo svoj dom družbenih organizacij na Šentjoštu in upajmo, da gradnja ne bo zastala.“

Tako sva se pogovarjali, čas pa je tekel. Noč je utišala njen glas. Jaz pa sem si zaželela, da bi Milica Zajic—Breda prišla v roko svinčnik in s svojo lepo, skrbno in natančno pisavo zabeležila svoje spomine, da bi prišla svinčnik ali pero v tisto roko, s katero je pomagala svoji vnučki narisati v spominsko knjigo srček, poln cvetja, s podpisom: ŽIVLJENJE NI PRAZNIK, JE DELOVEN DAN.

JASNA TAUFER

MINKA KRVINA IN »NAŠE MAME LJUBI VSAK DAN«

Pisateljica Minka Krvina, ki živi in dela na kmetiji v Brezjah pri Dobrovi in ki je ne poznamo zgolj po njenem literarnem delu v zadnjih letih, marveč tudi kot prizadevno družbenopolitično delavko v svojem kraju in predsednico krajevne organizacije SZDL, ni neznano ime v slovenskem leposlovju. Doslej je namreč napisala poleg številnih daljših pripovedi, med katerimi prednjačijo novele in črtice, ki jih redno objavlja v Pisani njivi, posebni literarni prilogi Kmečkega glasa, tudi samostojno knjigo „Na stranskem tiru“. Literarni kritiki so si edini, da je njen jezik izviren, „sega do srca, svoje pripovedi podaja resnično, kajti dobro pozna kmečkega človeka, saj živi z njim, med njim in tudi sama kmetuje.“

Zato je tudi njeno najnovejše delo, povest „Naše mame ljubi vsak dan“, ki jo je pred kratkim v Kmečki knjižni zbirki izdalo ČZP Kmečki glas in ki je dobilo na lanskem literarnem razpisu omenjene založniške hiše drugo nagrado, pripoved iz kmečkega življenja. Gre za nekakšno „zgodovino“ Rahnetove domačije, za odnos med staršema, med sorodniki in znanci, to je spomin na čase NOV, kakor o njih današnji govore odrasli ljudje, povest o današnjem življenju na vasi, kakor ga vidi in zapisuje enajstletni Jernej, sin kmečkih staršev. Jernej uboga svojo učiteljico, ki je dala učencem domačo nalogo „za mesec dni hkrati ...“ Zato mu ne preostane nič drugega, kot da opazuje svojo okolico, vsak dan sprti zapisuje vse, prav vse o svojem domu, starših, bratih, sestrah. Domača naloga za „mesec dni hkrati“ pa je bila Nejc, kakor „po meri“. Zavlekel se je pod napušč skednja in začel pisati. In tako je v enem tednu zapisal vse, kar je videl in slišal, tako pa je tudi nastala „zgodovina“ Rahnetove domačije.

Povest je nenavadna, polna izjemno toplih človeških, resničnih primerjav. Posebej še med mladimi med NOV, seveda pa se avtorica ni mogla oddaljiti tudi od primerjav z današnjo mladino. Prav s svojo zadnjo pripovedjo „Naše mame ljubi vsak dan“ je Krvina vnovič, kot doslej tolikokrat, dokazala, da je izredna poznavalka kmečkega življenja, ki je dandanašnji v slovenski literaturi bržčas brez primera.

(iv)

Takole so gradili Šentjoščani!

POMOČ DOMU »IVANA CANKARJA« V DOLOMITIH

Večeri se. Šentjoški hrib se razgleduje po Dolomitih. V belo vato megle so skrite doline in soteske. Diši po snegu in zvezde so blizu. Bahata kmečka palača zbujajo začudenje, spoštovanje, radovednost. Je tu živel kralj na Betajnovi? Menda je v Dolomitih veliko takih domačijskih trdnjav, kaže na ponos in velikopoteznost, trmoglavost in vztrajnost. Nasproti nje visok, svež siv cementni zid — razščeperil se je na vse strani — kot bi se vse naštete lastnosti uporno v njem materializirale, najprej globoko vkopale v živo skalo, jo zdrobile in vzkipele kvišku. Široke reže med zidovi čakajo na okna, zdaj skozi divje zavija veter, se lovi dež in sneg, pa občudujoči obiskovalec zaznava že tudi toploto vrtincev načrtov: tamle bo oder, spredaj klopi, tu spodaj se bojo v hipu skrile mize, ko bo v dvorani miting, proslava, delegatska konferenca — kajti siva stavba, v katero je naložen znoj in trud petih let in osem tisoč prostovoljnih delovnih ur, bo nosila združujoč naziv DOM DRUŽBENIH ORGANIZACIJ.

O tesnobni preteklosti teh odročnih krajev pričajo znamenja ob poti. Pričajo pa tudi o živi poti v prihodnost, ki so jo žilave roke pripravljene izgrebsti iz trdih skal. S koli podprta kapelica, ki je pod zaščito spomeniškega varstva, se je kar na kolesih premaknila po pobočju navzdol na križišče in odstopila prostor novemu gradbišču, kjer se je iskra želja razbuhnila v siv cementni plamen, ki bo razsvetlil jutri za mlad rod.

Trideset let so se šentjoški fantje in dekleta spuščali v 3 km oddaljeno grapo, kjer so v starem hlevu iztesali zasilen oder in igrali v mrzlem nezakurjenem prostoru. Veter, ki je pihal skozi špranje, je bil za šepetalca, bela zmrzal je bila dekoracija. Takrat so se tiste tri km po hribu navzdol skrajšali, kar po riti so se spustili po drči navzdol; potem pa, ko so nabavili že železne konjičke, so jih morali velikokrat najprej odkopati iz snega, potem pa drug drugega

porivati v strm klanec. In morebiti je prav v eni takih mrzlih zasnenežnih noči zamigljala Ivanu pomisel, da bi zgrabili za kramp... začela sta menda dva. Vsak s svojo lopato in svojo zamisljivo, kje naj bi stal kup peska. Malce nesložno, ravno prav, da sta prekladala kup peska z enega konca na drugega v zabavo hudomušnih sosedov, ki so jima prinesli toplo kavo za pogret in da si od blizu ogledajo kup, ki je bil nekaj časa na eni, pa spet na drugi strani. To anekdoto so vaščani vgradili v temelje novega doma, skupaj s spomini, kako počasi in nezaupljivo pa kako množično in velikodušno so poprijeli vsi fantje in dekleta, možje in žene, otroci z učitelji na čelu, ko so videli, da gre zares. Iz najbolj oddaljenih kmetij so prispevali les, ki so ga v celoti „nafehtali“. Tudi okna in vrata bojo izdelali sami, le steklo, steklo bi zdaj nujno potrebovali: prepričali bi ujman, da bi čez zimo uničile tisto, kar so zgradili. Ko bi bil dom zasteklen, bi se lahko delo nadaljevalo tudi čez zimo, ko se zidarje lahko dobi, ko ni dela na polju. Ne bodo se greli na zapečku letos pozimi, delali bodo, uresničevali svojo veliko zamisel. Denarja pa ni!

Zdaj se novega doma družbenih organizacij še drži stara šola. Pravkar imajo v njej vaje najmlajši igralci. Dvanajst otrok pripravlja „Smetanove kolačke“. Beseda teče gladko, vrezala se je že v spomin, živa je, ognjevitava. Kretnja in gib capljata za njo, pa jo bosta že ujela. Tam na odru, na tistem odru, za katerega je za zdaj zmanjkalo denarja, ni pa zmanjkalo hotenja, na tistem odru se bo razživela, veselo bo pozvanjala nad dolomitskimi hribi, kultivirana in s posebno skrbjo oblikovana, izražajoč duha umetnika, čigar ime si je nadela.

Potrudimo se vsi skupaj, da DOM DRUŽBENIH ORGANIZACIJ IVAN CANKAR V ŠENTJOŠTU ne bo ostal mrtev, nedodelan spomenik, ampak živa postojanka kulture in družbene ustvarjalnosti.

JASNA TAUFER

Milica Zajic

V JUBILEJNEM LETU SVOBODE

USPEHI SKUPNIH PRIZADEVANJ

Na tej strani vam bomo, dragi bralci, skušali z nekaterimi slikami in veznim besedilom predstaviti uspehe naših skupnih prizadevanj v letu 1975. Vsi in vsak po svojih močeh, v vseh delovnih sredinah in na vseh delovnih področjih smo v iztekajočem se letu nemalo prispevali k dograjevanju naše samoupravne socialistične družbene skupnosti. In tisto kar je in kar je bilo najznačilnejše in tudi najpomembnejše – bili smo

polno prisotni in angažirani kot še nikoli doslej, tako v delovnih organizacijah, krajevnih skupnostih kot tudi v družbenopolitičnih in družbenih organizacijah ter društvih, združeni v enotni fronti socialistične zveze delovnega ljudstva. Frontnost te najbolj množične družbenopolitične organizacije je bila prisotna v vseh odločitvah in akcijah od številnih svečanosti in proslav ob 30. obletnici osvoboditve do zahtevnih in polno obvezujočih akcij, kot so izvajanje ukrepov stabilizacije, do obravnavanja

smernic in osnutkov razvoja KS, TOZD, občine, mesta in republike.

Množično in tvorno sodelovanje, jasna opredeljenost do skupnih nalog in ciljev nas v prihodnje še bolj zavezuje. Prizadevanja so uspešna in nekaj, le peščico teh uspehov vam skušamo predstaviti na tej strani. Naj bodo spodbuda in ne samo želje tudi za leto 1976!

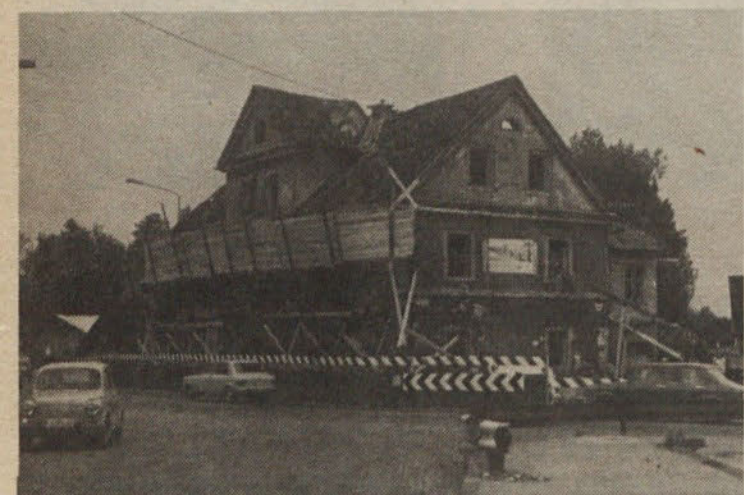
Ivan Kržaj – dolgoletni družbeno politični delavec iz Vrhovcev, je položil temeljni kamen za izgradnjo vrtca v tej krajevni skupnosti. Letos so položili v naši občini že dva temeljna kamna za izgradnjo dveh šol in sicer v Horjulu ter na Viču. Vsi objekti se gradijo iz sredstev samoprispevka.

Delovna organizacija Silvaprodukta se je v tem letu preselila v nove proizvodne prostore na Igu. Pa tudi sicer je več delovnih organizacij pristopilo k modernizaciji proizvodnje in delovnih pogojev.

Množičnost – osrednje vodilo pri razvijanju vseh športnih dejavnosti. Ta parola je bila močno prisotna povsod tako na smučiščih, krosih, plavanju, kot tudi v številnih akcijah.

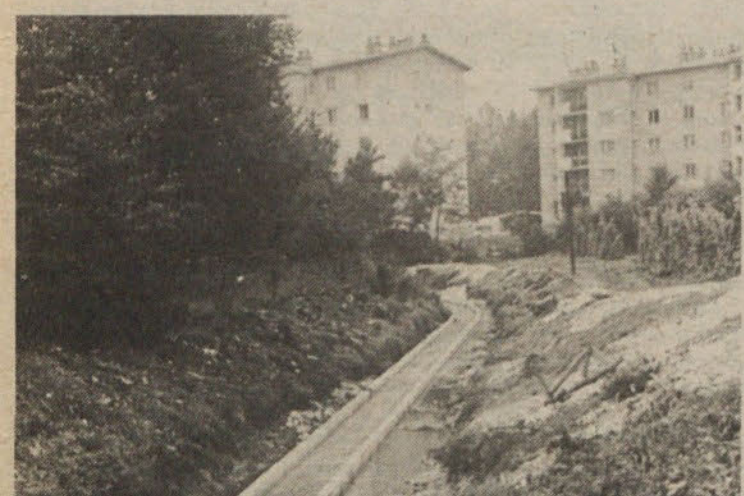
V Ljubljani je v letu 1975 stekla izgradnja cestnega omrežja po programu 10-letnega razvoja. Na Viču pa se bo kmalu pričela izgradnja novega Karlovskega mostu. Nekaj starih hiš so morali tudi porušiti.

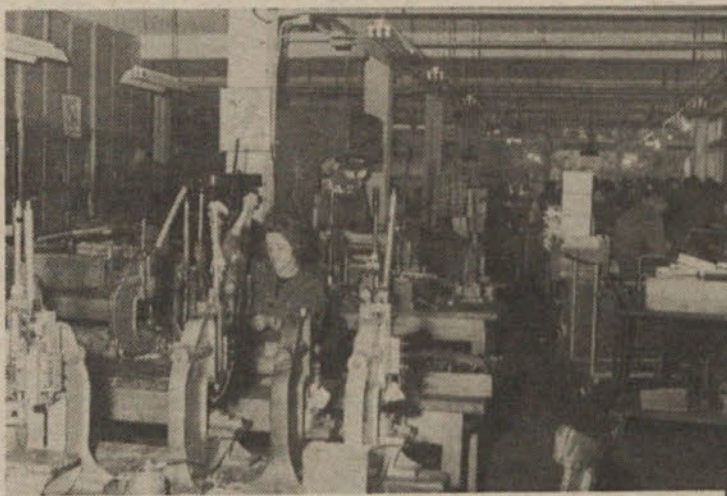
Čeprav so se tudi letos naši kmetijci srečali z nekaterimi težavami, o katerih so spregovorili na svoji problemski konferenci, lahko vendarle ugotovimo, da je bilo leto zadovoljivo. Dve kmetiji pa sta bili preurejeni za kmečki turizem.

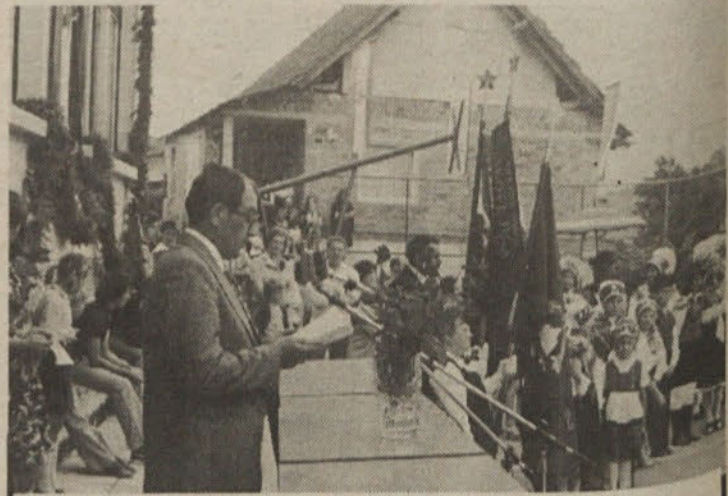
Številnim manifestacijam, delovnim zborovanjem in srečanjem so sledile tudi številne akcije v okviru „Tedna komunista“. Posnetek je z zaključne svečanosti.

Z regulacijo Gradaščice (na sliki) se je v tem letu pričelo izvajati večletno reševanje vodnogospodarske problematike v naši občini.

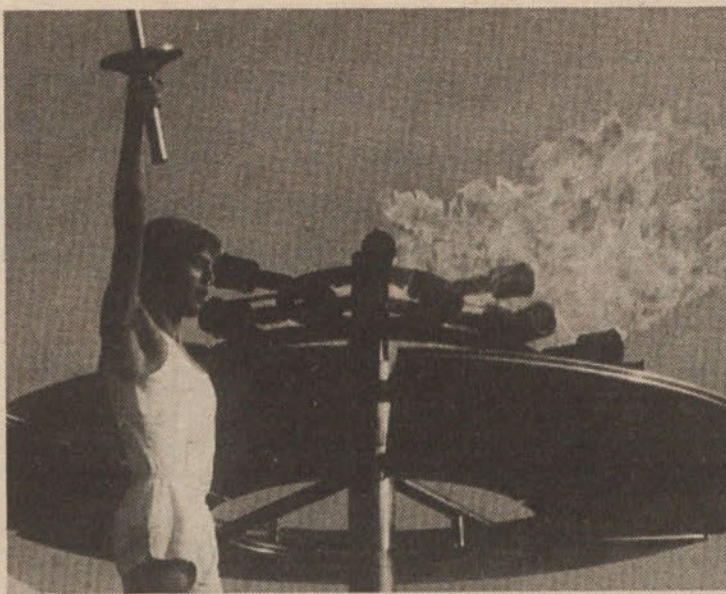
Organizirani v združenem delu so se delavci v vseh organizacijah aktivno in tvorno vključili v izvajanje tekočih nalog, stabilizacijskih prizadevanj in izdelave svojih srednje-ročnih programov.

30 let svobode, 30 let miru in 30 let delovnih uspehov. Slednja KS in delovna organizacija je temu jubileju v letu 1975 posvetila precej pozornosti. Posnetek je iz proslave na Škofljici.

Dani Vrhovšek — naš občan je sodeloval na olimpijskih igrah v Mexicu 1968

Olimpijski ogenj — simbol olimpiade — športnih iger moderne dobe

OLIMPIJSKO LETO 1976

Šport je živa stvar, ki naj spremlja-taka je vsaj naša želja — človeka od mladosti do zrelih let. Šport spremlja človeški rod že od vsega začetka in pričča o tem, da si moderni človek z njim bogati svoje kulturno življenje. Šport in bogastvo dogajanj v njem je danes vse bolj nepogrešljiv spremljevalec vsakdanjega življenja skoraj povsod po svetu. Olimpijske igre pa so tisti mejnik, po katerem v novejši dobi ocenjujemo splošni razvoj športa na svetu in v vsaki deželi posebej ter vrhunske dosežke posameznikov in narodov. Samo še dober mesec dni nas loči od ponovnega shoda vseh mladih amaterskih športnikov sveta na XII. zimskih olimpijskih igrah v Innsbrucku. Da bi laže razumeli pomen teh iger, si osvežimo spomin s kratkim zgodovinskim pregledom.

Prve igre pred našim šteletjem

Po zgodovinskih podatkih iz starega veka ugotavljamo, da so prirejali olimpijske igre od 776 pred n.š. do 393 p.n.š., ko jih je cesar Teodzij I. ukinitil. Tudi v novi dobi, v preteklem stoletju, so bili Grki tisti, ki so pričeli z gibanjem za obnovo olimpijskih iger. Vse večje zanimanje se je kazalo tudi v srednji Evropi za antično telesno kulturo. To so bili pripadniki meščanskega srednjega stotletja, ki so začeli uresničevati svoje revolucionarne zahteve po telesni kulturi, ki sta jo fevdalizem in cerkev v dolgih stoletjih popolnoma potlačila. Tako je telesna vaja prvič po zakonu anarhike zopet začela dobivati svoje mesto v občem vzgojnem sistemu. V mladem umetnostnem zgodovinarju Pierru de Coubertinu je dozorel sklep po ponovni oživitvi olimpijskih iger. S svojimi tehničnimi študijami in predlogi za pravilno usmerjanje moderne športa, je mladi Parižan dosegel, da je prišlo do ustanovitve Mednarodnega olimpijskega komiteja, kakor tudi do sklepa, da bodo proslavili prve moderne olimpijske igre leta 1896 v Atenah. Začetek je bil kljub prvotnemu navdušenju težaven. Pokazale so se gmotne težave, ki pa so jih uspešno rešili. Iger se je udeležilo 12 reprezentanc, kar za začetek vsekakor ni malo. Led je bil prebit in Francijo je leta 1900 doletela čast, da so ji zaupali organizacijo drugih olimpijskih iger v Parizu. Kot štiri leta kasneje Američani v St. Louisu so Francozi igre povezali s svetovno razstavo. Pokazalo se je, da imajo igre s svetovno javnosti podrejeno vlogo. Med tem so se Grki močno ogreli za olimpijem in so kljub odklonilnemu stališču Mednarodnega olimpijskega komiteja priredili nekatere izredne igre, ki se jih je udeležilo 20 reprezentanc. Četrtri organizatorji so bili Angleži, ki so leta 1908 zgradili moderen stadion, kakršnega dotlej svet še ni videl. Prvič so se Evropejci enakovredno kosali z Američani, ki so dotlej v atletiki bili brez konkurence.

V Stockholmu — prvič udeležba Jugoslovanov

V razvoju modernega športa so bile olimpijske igre 1912 v Stockholmu zelo važna preokretnica. Švedska organizacijska sposobnost, športni duh in gostoljubnost so omogočili, da te igre v vsakem pogledu lahko imenujemo za popolne. Sodelovalo je že 4742 tekmovalcev iz 27 dežel. Sodeloval je tudi prvi slovenski predstavnik R. Cvetko, ki je v fletu zasedel drugo mesto. Državniki, ki so povzročili svetovno vojno, so krivi, da so bile naslednje igre le leta 1920 v Anversu. Organizacija je bila slaba in tudi udeležba zaradi povojnne atmosfere šibka. Pariške olimpijske igre leta 1924 so potekale v znamenju novega tehničnega napredka vseh športnikov. Dan za dnem so padali rekordi, nekateri celo večkrat na dan. Izvrsten je bil L. Štrukelj, ki je v gimnastiki prejel dve zlati odličji. Istega leta so bile tudi prve zimske igre v Chamoniux. Štiri leta kasneje v Amsterdamu se je posebno odličoval Johnny

Weismüller, od naših pa ponovno Leon Štrukelj. Za igre 1932 v Los Angelesu lahko zapišemo, da so pomenile višek vsega, kar moreta nuditi športna organizacija in tehnično znanje tekmovalcev. Prvič je ves čas gorel olimpijski ogenj-spomin na Zeusov žrtvenik z večnim ognjem v antični Olimpiji. Kot napaka Mednarodnega olimpijskega komiteja se je izkazalo, ko so igre 1936 ponudili Nemčiji. Kljub razvijajočemu se nacizmu so igre v Berlinu uspele, saj se jih je udeležilo veliko mladih športnikov, ki so pokazali vse svoje sposobnosti. Prvič po vojni so se na olimpijskih igrah mladi zbrali v Londonu leta 1948. Niso posvečali pozornosti zunanjemu bivališču, vendar so omogočili lepe športne boje. Tem so sledile igre v Helsinkih, kjer je bil osrednji stadion prizorišče sijajnih atletskih tekmovalcev. Za olimpijskimi igrami v Meblourneu so igre organizirali naši sosede v Rimu leta 1960. Tu smo Jugoslovani prvič nastopili z večjim številom udeležencev, ki so se enakovredno kosali z tujimi vrstniki. Svojo vrednost v športu smo dokazali tudi v Tokiu leta 1964, kjer so azijski prireditelji pokazali vse svoje sposobnosti. Kdo se ne bi spomnil uspeha Bjedove v plavanju na igrah v Mexicu in sijajne igre naših košarkarjev. Štiri leta kasneje so Nemci ponovno organizirali svetovne igre v Munchnu, ki so pri tem uporabili najodobnejše dosežke znanosti. Ob tem so porabili ogromne količine denarja, kar igre ponovno spravlja v krizno situacijo. Olimpijske igre bodo po tej poti lahko postale domena najbogatejših dežel, ki si lahko dovolijo ogromne izdatke.

Olimpiada v očeh udeleženca

Svoje mnenje o olimpijskih igrah in športu na splošno je izrazil tudi dolgoletni plavalni reprezentant in rekorder v hrbtnem slogu Dani Vrhovšek, ki se je kot športnik udeležil iger v Mexicu. „Sedanja oblika svetovnih športnih iger je daleč od postavljenih zahtev bliščem in s tem strahotno draži organizacijo prireditve. Poleg tega je prisoten problem profesionalizma. Vrhunski športnik, ki doseže vidno mesto na igrah, vložil v svoj rezultat ogromne količine truda, samoodrekanja in vestnosti. Vsakodnevni večurni trening zahteva celega človeka, ki praktično opravlja garaško delo. Če se zgledujemo po Marxu: če delo ni dobro plačano, in cenjeno, vrhunski športnik upravičeno zahteva tudi materialne dobrine za svoj obstoj. Zelo hkrati s športom morajo spreminjati zvezi in tudi na Zahodu. Zato menim, da se hkrati s športom morajo spreminjati in razvijati tudi olimpijska načela. Poleg tega se na igrah vedno znova pojavijo športne zvrsti, ki v svetu niso dovolj razširjene. Lep primer je hokej na travi, ki je na dovolj visoki stopnji razvisti le v skupini petih držav. Ko sem se udeležil iger v Mexicu, sem tudi spoznal razliko med nami in zastopniki drugih držav glede stopnje pripravljenosti. Naša reprezentanca je imela v pripravljalnem obdobju le en mesec skupnih priprav. Vzhodni Nemci pa so se pripravljali načrtno več let. Zato se močno razlikujejo tudi doseženi rezultati. Mnenja sem, da bo novi način financiranja športa pri nas razmere v vrhunskem športu popravil in se v bodoče lahko upravičeno nadejamo uspehov naših predstavnikov in boju s svojimi vrstniki iz drugih držav.“

Kot cvet proti sadu

Kljub vsem težavam okoli organizacije in izpeljave olimpijskih iger, je bilo Coubertinovo gledanje na športne rekorde povsem stvarno. V svojem govoru „Pax Olympica“ se je izrazil takole: „Da bi sto ljudi gojilo telesno vzgojo, je potrebno, da se jih petdeset bavi s športom; in da se jih petdeset bavi s športom, je potrebno, da se jih dvajset specializira; toda da se jih dvajset specializiralo, je potrebno, da jih je pet spoznal za vrhunske rezultate.“ Tako so bili po Coubertinovi sodbi rekordi propagandno sredstvo. Njegov najzvestejši učenec dr. C. Diempra je na primer zapisal, da je športni uspeh v primeri z življenjskimi uspehi, kakor cvet naproti sadu: cvet odpade, sad ostane. Zato za konec lahko zapišemo, da olimpijem ne precenjuje športa, temveč mu daje tisto mesto, ki mu pripada: nič več in nič manj.

M.P.

Udeležili smo se lokostrelskega tekmovanja v Sračji dolini in pomagali pri programu propagandnega tabora Dolomitskemu odredu v Polhovem Gradcu.

25., 26. in 27. aprila pa smo ob republiškem in občinskem prazniku organizirali propagandni tabor na travniku pri Čadu pod Rožnikom. Pripravili smo orientacijsko tekmovanje za tabornike in tabornice in lov na lisico za medvedke in čebelice. Posvetili taborni ogenj dnevu tabornikov in na sam praznik OF 27. aprila izvedli krajšo komemoracijo ob spomeniku Janeza Kiklja s sodelovanjem tovariša Lubeja.

V maju smo se udeležili pohoda „Po poteh partizanske Ljubljane“. Bilo nas je 83. Ekipe medvedkov in čebelic se je udeležila področnega tekmovanja v Korentovem. Klubovci so sodelovali na nočnem strelskem tekmovanju na Rudniku, istega dne so starejši taborniki tekmovali na slovenskem taborniško-partizanskem mnogoboju, kjer so zasedli 2. mesto.

Tudi med počitnicami naša dejavnost ni zamrla. Tako smo se med 1. in 11. julijem udeležili 6. zleta Zveze tabornikov Jugoslavije na Petrovi gorji pri Zagrebu in organizirali od 16. do 30. VII. letno taborjenje na Visokem v Poljanski dolini, klubovci pa so imeli nekaj večdnevni izletov.

V septembru so vodi ponovno zaživel in začeli z rednimi sestanki. Odred pa je spremenil svojo strukturo in prešel na četni sistem. Pripravili smo jesenski kros za vse člane odreda, se udeležili Milovanovičevega memoriala na Visokem in akcije „Vsi na kolo za zdravo telo“. Prav tako je septembra klub organiziral dvodnevni izlet s kolesi na Dolenjsko za tabornike in tabornice ter člane kluba.

Našo dejavnost je krepila med seboj tudi pisana beseda, kar nas je še bolj vzgajalo in tesno pritegvalo k složenemu delu, razumevanju in k uresničevanju svojih obveznosti in sicer: izdali smo 4 številke Mostišča, ki so zrcalile spri našo zagnanost k uspešnemu delu. Poleg le-tega smo izdali še 7 številk vodovnih glasil, ki so aktualizirale naše tekoče naloge. Stalno smo bili tudi v stikih z glasilom Odmevi osnovne šole Bičevje, kjer smo objavljali članke, ki so pionirje in mladince seznanjali z našo dejavnostjo, obenem pa jih idejno bogatili z idejo in delom taborništva.

Tako je naša vsestranska in prizadevna aktivnost s svojimi uspehi znatno pripomogla h gradnji naše samoupravne družbe, pri čemer so naši taborniki v okviru splošnega ljudskega odpora tudi jamstvo pripravljenosti pri obrambi naše domovine in nadaljevanje pomembnosti in junaštva narodnoosvobodilne revolucije, torej zanesljivi izpolnjevalci načel ZK in maršala Tita.

DANILO ORAZEM

»VSELJUDSKI TRIM« TUDI V LETU 1976

Pogosto nas že vsakdanje življenje prisili, da se intenzivno ukvarjamo s športno aktivnostjo. Kljub temu pogosto naletimo na obvestila, ki nas vabijo na razna TRIM tekmovanja, kjer lahko preverimo svoje telesne zmogljivosti. Organizator kaže silno zadovoljstvo, če se prireditve poleg peščice športnih navdušencev udeleži tudi učitelj telesne vzgoje s svojimi učenci. Tako prireditve glede na silno množično udeležbo sijajno uspe. Tudi šport v delovnih kolektivih vedno bolj in bolj dobiva svoje pristaše. Ta dejavnost se še posebej razmahne takrat, ko silni „trimaši“ zaključne boje opravijo za dobro obloženo gostilniško mizo. Poleg organiziranega športa se mnogi občani v prostem času udeležujejo spontanih športnih prireditev. Največje zanimanje za krepitve duha in telesne sposobnosti se kaže ob zaključku delovnika na vsaki postaji mestnega prometa. Priče smo zanimivim tekaškim prireditvam, ko si občani ne glede na starost in spol silno žele dohiteti vozilo mestnega prometa. Da bi pridobile na kondiciji, se nekatere občanke prostovoljno dodatno obteže s polnimi mrežami nakupljene hrane. Kot velja povsod v športu, imajo pravico nadaljnje sodelovanja le najbližkovitejši. Takoj na začetku vožnje se izkažejo rokoborske sposobnosti posameznika, ki se poskuša dobiti življenjski prostor. Ob topleni vremenu imajo vsi udeleženci pravico uživati sadove svojega truda v primerno ogreti premikajoči se savni. Neslutene možnosti za utrjevanje telesne kondicije imajo prebivalci višjih nadstropij stolpnice. Pri tem jim nesebično pomagajo pogoste redukcije električnega toka, ki prekinejo delovanje dvigala. Tako se odlično pripravljajo za smučarsko sezono, ki bo baje ponovno nastopila v zimi leta 1983.

Kot vidite, se lahko na silno enostaven način vključite v športno rekreativno dejavnost v vsakem trenutku. Zato velja tudi za navadnega občana osnovno olimpijsko geslo: VEDNO HITREJE (v teku za avtobusom), VEDNO VIŠJE (24. nadstropje), VEDNO MOČNEJE (pri prerivanju). V razpravi je predlog, da bi najuspešnejši občani ob koncu leta prejeli posebno priznanje za trud med letom. Zato vsem želim veliko silnih uspehov (in sreče) v športnem boju v letu 76, ki bo v kratkem izpodrinilo nekoliko upehano leto 75. SREČNO!

M.P.

SPORTNE VESTI

Kršitev pravil tekmovanja

Končal se je jesenski del košarkarske lige za pionirje in pionirke osnovnih šol občine Vič-Rudnik. Tekmovanje je imelo štiri kola, v katerih so svoje moči pomerili najboljši košarkarji posameznih šol. Vzdušje med tekmovanjem so nekoliko pokvarili nekateri učitelji telesne vzgoje, ki so v šolsko reprezentanco vključili na Košarkarski zvezi registrirane igralce. S tem so kršili eno izmed osnovnih pravil ligaškega tekmovanja pionirjev in pionirk. Vse tako sestavljene ekipe so kaznovali z odvzemanjem točk in registracijo rezultata v korist nasprotnika. Kljub temu so se na igriščih odvijali zanimivi boji pod košem, kjer so mladi pokazali veliko mero nadarjenosti in športnega znanja. Med pionirji, kjer je sodelovalo osem ekip, so na koncu jesenskega dela tekmovanja največ uspeha imeli košarkarji SSD Brezovica in SSD Dobrova, ki so zbrali šest točk. Tem sledijo SSD Bičevje (4), SSD Polhov Gradec (4 točke), SSD Trnovo (4), SSD Vič (4), SSD Oskar Kovačič (4) in SSD Preserje (0). Tudi med dekletki ni bilo izrazitega favorita. To kaže lestvica, kjer imajo tri ekipe enako število zmag. Vrstni red je sledeč: SSD Preserje (4 točke), SSD Brezovica (4), SSD Oskar Kovačič (4), SSD Trnovo (0), SSD Bičevje (0).

Ker so v ligi sodelovale samo šole, ki imajo telovadnico s koši, bodo s sodelovanjem TKS Ljubljana Vič-Rudnik pripravili v mesecu decembru košarkarski turnir za pionirke in pionirje na O. Š. Dobrova. Tako bodo svoje znanje imeli priliko pokazati tudi mladi košarkarji, ki jim je zaradi pomanjkanja telovadnice to onemogočeno med letom. Organizator pričakuje večje število prijavljenih ekip, kar kaže na veliko zanimanje mladih občanov za košarko.

M.P.

Košarkarji Trnovega prvi

V telovadnici železničarskega šolskega centra v Šiški so v počastitev dneva republike organizirali košarkarski turnir za kadete in člane. Med mladimi so se najbolje izkazali košarkarji Domžal pred ekipo Ljubljane in Vrhnike. Med člani so se po ogorčenem boju na športnem terenu najbolje izkazali člani ekipe Trnovo, ki so osvojili prvo mesto pred Ljubljano in Saviškim naseljem. Bolj kot z doseženim prvim mestom so igralci zadovoljili s prikazano igro. Preizkusili so številne taktične variante, ki se jim bodo v kasnejših ligaških srečanjih bogato obrestovale.

Smučarski tečaj za šolsko mladino

Kot vsako leto bo tudi letos TKS Ljubljana Vič-Rudnik organizirala smučarski tečaj za šolsko mladino naše občine. Tečaj je namenjen vsem učencem, ki bi svoje smučarsko znanje radi izpopolnili. Ker bo tečaj „vozniki“, vsakodnevno vračanje v Ljubljano, bo cena sorazmerno nizka. Otroci bodo imeli plačano žičnico, strokovno usposobljene voditelje smučanja, prevoz na smučišče in toplo malico. Kdor nima polne opreme, si jo lahko izposodi pri organizatorju, ki ima nekaj parov smučij in palic na razpolago. Tečaj bo med zimskimi počitnicami v Mojstrani. Če tam ne bo dovolj snega, bo organizator tako kot lansko leto poiskal primerno smučišče. Vsa ostala pojasnila dobite v pisarni TKS Ljubljana Vič-Rudnik Trg MDB 14, ali po telefonu 23-381 interna 90 od 10. januarja 1976 dalje.

Brez dokončne odločitve

Tekmovalna komisija pri izvršnem odboru TKS Ljubljana Vič-Rudnik je na seji dne 2.XII.1975 obravnavala prioriteto športnih panog na območju naše občine. Prioritetna razvrstitev bi na predlog komisije morala bolj upoštevati psihosomatski status, pomen športa za rekreacijo širokih množic, pomen za SLO in pogoje, ki so dani SSD in TKO. Pri tem pa bi ne smeli pozabiti na prioriteto porazdelitev športnih panog na področju Ljubljane in na področju cele Slovenije. Sklenili so, da se bodo dokončno opredelili za posamezne prioritete športe naknadno.

M.P.

MOČVIRSKI TULIPANI USPEŠNI

Na lanskem občnem zboru so bile naše želje še skromne. Okrepitev vrst tabornikov in tabornic z novimi vodi in okrepitvami že obstoječih pa je bila osrednja letošnja naloga.

Tako smo ustanovili četo tabornikov in tabornic, družino medvedkov in čebelic in klub, ki je v preteklem letu deloval bolj eksperimentalno, pred ustanovitvijo pa je tudi četa lokostrelcev.

Z delom medvedkov in čebelic smo zadovoljni, saj je bil program v celoti izveden. Seveda pa ni manjkalo težav, ki smo jih morali sproti premagovati. Sedaj deluje družina s 6 vodi medvedkov in čebelic.

Ker se odred že nekaj časa oteža s kadrovske težavami, letos nismo mogli vpisovati novih članov.

Klub je v preteklem obdobju deloval bolj eksperimentalno, saj je v njem bil večji del odredove uprave in nekaj starejših tabornikov. Čuti se že življenjske te dejavnosti, saj je organiziral nekaj akcij, ki so uspele proti pričakovanju.

V preteklem delovnem obdobju smo bili marljivi in uspešni tudi na področju organiziranja akcij. Kot prvi je bil na vrsti zgodovinski izlet tabornikov v Škofjo Loko, nato delovna akcija kluba na Uncu in dvodnevni izlet na Planino in Rakek.

V decembru smo organizirali šahovski turnir za vse člane odreda. Medvedki in čebelice so se odločili, da zadnje leto vreme izkoristijo za skupni izlet v Mostec, za vse tabornike našega odreda smo priredili novoletno čajanko z zabavnim programom in obdaritvijo.

12. januarja je bila v Dražgošah velika prireditev „Po stezah partizanske Jelovice“, katere smo se udeležili tudi mi. Bilo nas je 51.

Sodelovali smo tudi na občinskem strelskem tekmovanju in zasedli 2. mesto.

Na krajši slovesnosti ob slovenskem kulturnem prazniku smo sprejeli 36 novih medvedkov in čebelic ter tabornikov in tabornic v organizacijo. Na sam praznik smo se udeležili zimskega orientacijskega tekmovanja „Glas svobodne Jelovice“ in svojili prvo mesto.

22. februarja smo organizirali šahovski turnir ljubljanskih enot, na katerem smo zasedli 3. mesto.

Marca smo organizirali košarkarski turnir ljubljanskih enot, na katerem smo zasedli prvo mesto ter se udeležili akcije „Ilegalec“, na kateri je sodelovalo 55 tabornikov.

